

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3907

6 PAGINI — 30 BANI

Joi 7 decembrie 1961

Darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Român la cel de-al XXII-lea Congres al P. C. U. S.

prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C. C. al P. M. R. din 30 noiembrie — 5 decembrie 1961

Tovarăși,

Voi prezenta, în cele ce urmează, darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Român cu privire la lucrările Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, la învățămintele și concluziile care decurg din documentele și lucrările sale pentru partidul nostru.

Cunoașteți ce interes adine a stîmînit acest Congres în întreaga lume. Noul Program al P.C.U.S. Raportele prezentate de tovarășul Hrușciov continuă să se afle, și se vor afla și mai departe, în centrul atenției opiniei publice mondiale. Aceasta demonstrează că cel de-al XXII-lea Congres este un eveniment deosebit nu numai în viața Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a poporului sovietic, dar și a omenirii muncii din toate țările, a întregii omeniri. Vor trece ani după ani, dar tezele Congresului își vor păstra imensa lor însemnătate, arătînd popoarelor calea spre cel mai înalt stadiu al civilizației umane.

Insemnătatea istorico-mondială a Congresului decurge din faptul că el a adoptat, pentru prima oară în istoria gîndirii marxiste, programul științific fundamentat al construirii societății comuniste. Întregul mers al istoriei mondiale arată ce drum urias au străbătut ideile comunismului; de la o concepție utopică transformată apoi în știință, ele au devenit o realitate intruchipată în sistemul mondial socialist, concretizat acum, prin Programul P.C.U.S., imaginea lumii de mine.

Fiecare din noi a simțit o profundă emoție cînd, în vîsta sală a Congresului de la Kremlin, cei aproape 5.000 de delegați, în prezența a sute de reprezentanți ai celor 80 de țări comuniste și muncitorești de pe toate continentele, au trecut la votarea proiectului noului Program al P.C.U.S. Am fost martorii unui moment istoric — momentul adoptării primului plan desăvîrșit și complet de construire a societății comuniste.

Acum, ca și în întreaga sa istorie, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, mergînd pe căi încă neexplorate, deschide omenirii drumul spre viitor.

După cum se știe, Marx și Engels, schițînd trăsăturile celei mai generale ale societății comuniste, iar apoi Lenin, făcînd planul construirii societății socialiste, au arătat că sarcina elaborării căilor și metodelor construirii fazei superioare a comunismului va trebui să fie rezolvată de generațiile viitoare. „Cum va fi socialismul atîta cînd va căpăta forme finite, asta nu o știm, asta nu putem spune — scria Lenin în 1918. „Căminștile din care se va clădi socialismul nu au fost create încă”.

Îndeplinirea acestei sarcini este posibilă acum, cînd societatea socialistă a devenit o realitate vie pe o uriasă parte a globului pămîntesc iar Uniunea Sovietică a trecut la construirea desăvîrșită a comunismului. Pe temelia marilor victorii obținute pînă acum, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dezvoltat în noul său Program învățătura lui Marx, Engels, Lenin, dînd un răspuns limpede problemelor fundamentale ale construirii comunismului, probleme care, în esența lor, se vor pune tuturor popoarelor în procesul de transformare revoluționară a lumii.

La Congres, Programele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au fost comparate plastic cu o rachetă cu trei trepte care se deplasează pe traiectoria precisă trasată de genul lui Lenin: dacă prima treaptă a revoluției Rusia din lumea capitalistă, prin înfăptuirea Marii Revoluții din Octombrie, iar a doua a înălțat Uniunea Sovietică spre socialism, cea de a treia este menită să o plaseze pe orbita comunismului.

Congresul a evidențiat contribuția deosebită pe care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice o aduce la îmbogățirea tezaurului marxism-leninismului. De o mare valoare teoretică sînt Raportul de activitate al Comitetului Central și Raportul cu privire la Programul P.C.U.S. prezentate la Congres de tovarășul Hrușciov — documente care înfățișează bilanțul marilor succese obținute de poporul sovietic și trasează perspectivele grandioase ale construcției comuniste.

Odată cu problemele construirii comunismului în U.R.S.S., Programul și Raportele analizează științific cele mai importante fenomene din lumea actuală, perspectivele evoluției ei, problemele mișcării muncitorești internaționale și ale luptei celorlalte forțe ale progresului social.

În ultimii ani, reprezentanții ai feluritelor curente politice și filozofice burgheze, ai revizionismului și reformismului au încercat nu odată să elaboreze documente programatice, care să dea o caracterizare epocii noastre, forțelor ei motrice, liniilor directoare ale dezvoltării ei. Dar toate tentativele lor au suferit un eșec complet, dovadă fiind incapacitatea acestora de a descifra esența proceselor contemporane. Numai comunistii, care se călăuzesc după adevărurile marxism-leninismului, pot da răspunsuri întrebărilor arzătoare ale evoluției societății în zilele noastre.

Toceamă aceasta o face Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care, prin apariția sa, marchează o nouă etapă în dezvoltarea teoriei revoluționare a lui Marx, Engels, Lenin.

Marxismul creator și este proprie cercetarea aprofundată a fenomenelor, fructificarea teoriei prin concluziile care se desprind din practica revoluționară. De aci — forța și puterea de influențare a ideilor Programului P.C.U.S., care porneste de la generalizarea experienței construcției socialismului și comunismului în Uniunea Sovietică, a construirii socialismului în celelalte țări ale sistemului socialist mondial, a experienței întregii mișcări comuniste și muncitorești, a mișcării de eliberare națională a popoarelor, a luptei contemporane pentru pace.

Marea însemnătate internațională a Congresului al XXII-lea a fost unanim subliniată de reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești. În cuvîntările lor s-au reflectat maturitatea mișcării comuniste mondiale, unitatea și coeziunea ei ideologică, — Congresul P.C.U.S. constituind o măreață demonstrație a solidarității ce unește partidele comuniste și muncitorești sub steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar.

Un puternic ecou au avut lucrările Congresului în cercurile largi democratice din întreaga lume, în noile state independente, în rîndurile popoarelor care luptă pentru independență națională. Interesul acestora față de experiența țărilor socialiste în dezvoltarea socială pe care capitalismul se dovedește neputincios să le rezolve își găsește expresia și în participarea la Congresul al XXII-lea, pentru prima dată alături de reprezentanții partidelor comuniste, a delegațiilor a trei partide democratice naționale din țările eliberate ale Africii — Ghana, Guinea și Mali.

Dezbaterile Congresului, Programul și hotărîrile adoptate sînt considerate în mod îndreptățit de opinia publică mondială ca o nouă dovadă a consecvenței politice de pace și coexistență pașnică duse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste. În ciuda calomniilor propagandei imperialiste, tot mai mulți oameni în lumea întreagă se conving că socialismul și pacea sînt indisolubil legate între ele.

Își dau seama de rolul determinant pe care l-au avut și îl au Uniunea Sovietică, lagărul socialist în preîntîmpinarea unui război catastrofal.

Înalta principialitate și profunzimea cu care Congresul a dezbătut problemele dezvoltării Uniunii Sovietice, sinceritatea în tratarea fenomenelor negative legate de cultul personalității lui Stalin și fermitatea pe care a manifestat-o în înfăptuirea lor, grîja pentru lărgirea continuă a democrației în viața de partid, de stat și obștească au sporit și mai mult prestigiul internațional al P.C.U.S. al mișcării comuniste internaționale.

Reacțiunea mondială este neliniștită de răsunetul pe care îl au în rîndul oamenilor muncii din țările capitaliste, al popoarelor din țările slab dezvoltate, dependente, coloniale, impresiunile realizării ale economiei, tehnicii și științei sovietice, preocuparea pentru bunăstarea celor ce muncesc, perspectivele de viitor deschise de Congres, umanismul profund al prevederilor Programului. Întregul aparat al propagandei imperialiste este mobilizat pentru a dezinforma și dezorienta opinia publică, pentru a denigra hotărîrile Congresului, ideile comunismului. Dar azi nu mai este cu putință să se împiedice răspîndirea tot mai largă a adevăratelor marile înfăptuiri ale Uniunii Sovietice și celorlalte țări ale lagărului socialist, despre înălțările obiective pe care și le propun ele.

De altfel, înseși forurile diriguitoare ale lumii capitaliste sînt nevoite să recunoască însemnătatea deosebită a Congresului al XXII-lea și a documentelor adoptate de el. Există, fără îndoială, o schimbare calitativă în atitudinea lor: tot mai puțini sînt aceia care mai pun la îndoială realitatea planurilor sovietice. Disputele în consfățuirii, conferințe, în presă se duc îndeosebi în jurul termenilor în care se vor realiza aceste planuri, al efectelor pe care le va avea înfăptuirea lor asupra întregii lumi. Sînt mobilizate „competențele” economice, politice și ideologice ale capitalismului pentru găsirea de soluții care să sporească șansele țărilor capitaliste în întrecerea economică cu socialismul și să contracareze puterea de influențare a ideilor socialismului. Sterilitatea acestor încercări este evidentă nu numai pentru marxștii-leniniști; ea devine tot mai clară pentru numeroase capete, mai lucide din chiar lumea capitalistă.

Iată, dintre multe altele, o mărturisire semnificativă a cunoscuților reviste americane „Newsweek”: „După părerea experților din Statele Unite, producția industrială a Uniunii Sovietice crește într-un ritm mai rapid decît a prevăzută Hrușciov... Dar oricît de formidabil ar fi aceste realizări, ele nu constituie în nici un caz cea mai importantă schimbare pe care o va lansa Congresul al XXII-lea lumii necomuniste... După părerea experților occidentali, ceea ce conferă manifestului lui Hrușciov adevărată sa importanță este mult mai mult „continutul de idei” decît statisticile cu privire la producția de oțel... Pentru milioanele de ruși simplii și pentru zecile de milioane de asiatici, africani și latino-americani care vor lua cunoștință de acest program în lumile și anii viitori, adevărata sa semnificație constă în vizuirea unei vieti mai bune, a unui răspuns uman mai complet la problemele morale și materiale ale secolului XX”. Asemenea recunoașteri, venite din partea adversarilor socialismului, constituie încă o dovadă a forței ideilor comunismului, care determină continue deplasări în opinia publică.

În prezent, într-un mare număr de țări comuniste și muncitorești sînt dezbătute ărilor de seamă ale delegațiilor care au participat la Congres. Este nelindolenic că studierea aprofundată a Programului P.C.U.S., a Raportelor și a celorlalte documente ale Congresului, a bogatelor învățăminte ale lucrărilor sale va constitui un sprijin prețios în lupta pentru puritatea învățăturii marxist-leniniste, împotriva revizionismului, dogmatismului, sectarismului, o nouă manifestare a forței crescînde a mișcării comuniste și muncitorești.

În salutul pe care l-a adus Congresului în numele Partidului Muncitoresc Român, al clasei muncitorești și al întregului popor român, delegația noastră a exprimat prețuire, dragoste și stimă tovarășească față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și față de încercata sa conducere leninistă, a dat o înaltă apreciere Programului P.C.U.S., Manifestului Comunist al epocii contemporane — a reafirmat fidelitatea neștrămutată a partidului nostru față de linia comună marxist-leninistă a mișcării comuniste și muncitorești mondiale față de cauza comunismului și păcii. Totodată am exprimat ovioului popor sovietic și înțeleptului său conducător, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, urări de succes deplin în realizarea grandiosului lor plan de construire a comunismului.

Întreaga desfășurare a Congresului, ca și impresiile și constatările cu prilejul recentelor vizite în Uniunea Sovietică ne-au dovedit, odată mai mult, uriasa forță politică și ideologică, organizatorică și morală a Partidului lui Lenin, unitatea și coeziunea de monolit a rîndurilor sale, încrederea și autoritatea nemărginită de care se bucură în rîndurile poporului sovietic, avîntul și hotărîrea cu care acesta înfăptuiește politica sa leninistă.

I.

Tovarăși,

Congresul al XXII-lea a analizat activitatea desfășurată de P.C.U.S. în perioada celor 6 ani care au trecut de la Congresul al XX-lea. Bilanțul rezultatelor obținute în toate domeniile demonstrează cu prisosință uriasa însemnătate a acestuia, justetea hotărîrilor adoptate de Congresul al XX-lea alături în ce privește politica economică, sarcinile trasate pentru dezvoltarea construcției comuniste, care au stat la baza elaborării septenaliului, cit și în ce privește condamnarea hotărîtă a cultului personalității.

În același timp, Congresul al XX-lea a deschis o etapă nouă în viața întregii mișcări comuniste și muncitorești. Noile teze teoretice pe care le-a elaborat cu privire la schimbările în raportul de forțe în lumea contemporană, la posibilitatea preîntîmpinării războiului mondial în epoca actuală, la formele de creștere ale diferitelor țări la socialism au constituit elemente deosebit de prețioase în elaborarea Declarațiilor Consfățuirilor din 1957 și 1960, documente programatice ale mișcării comuniste și muncitorești.

Caracteristic pentru dezvoltarea Uniunii Sovietice în acești ani este ritmul accelerat al construcției comuniste. Creșterea volumului producției industriale ca aproape 80 la sută, importanțele depășiri ale sarcinilor septenaliului, sporirea producției agricole în ultimii 5 ani cu 43 la sută față de perioada celor 5 ani precedenți arată cu ce forță colosală s-a dezvoltat economia U.R.S.S., ce posibilități nelimitate

crează socialismul și comunismul pentru creșterea forțelor de producție.

Victoriile epocale ale Uniunii Sovietice în cucerirea Cosmosului, realizările pe tărîmul stăpînirii energiei nucleare, automaticii, electronicii, radiotehnicii etc., asigură științei și tehnicii sovietice înțitarea într-un șir de ramuri din cele mai importante — și există perspectiva că această superioritate să se accentueze din ce în ce mai mult, ca rezultat al faptului că U.R.S.S. ocupă primul loc din lume în privința ritmului și nivelului de pregătire a specialiștilor.

Datorită superiorității modului de producție socialist, muncii eroice a poporului sovietic, U.R.S.S. a ajuns și întrecut țările capitaliste din cele mai avansate, iar în actualul stadiu al întrecerii se îndeplinește efectiv sarcina istorică de a ajunge și depăși S.U.A. la producția pe locuitor. U.R.S.S. a și întrecut S.U.A. la un șir de ramuri industriale de mare însemnătate — volumul extracției de minereu de fier și de cărbune, producția de cocs, precum și la producția unor bunuri de consum ca zahărul, uatul, țesăturile de lînă etc. S.U.A. rămîn mult în urma Uniunii Sovietice în privința ritmului de creștere a producției, cit și a sporului absolut al acesteia.

Ce a mai rămas acum din decalajul de 100 de ani dintre U.R.S.S. și țările capitaliste dezvoltate, de care vorbea Lenin în primii ani ai Puterii Sovietice? În timp ce acum 10-11 ani, U.R.S.S. producea mai puțin de 30 la sută față de producția americană, în prezent ea produce peste 60 la sută, și — așa cum stabilește Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — pînă în 1970, va ajunge și întrece S.U.A. în ce privește volumul absolut al producției industriale și volumul producției pe locuitor, iar în ce privește producția agricolă pe locuitor, le va întrece și mai mult.

Această superioritate nu este un fenomen izolat — ritmul înalt de creștere se dovedește o caracteristică esențială a dezvoltării economiei întregului sistem socialist. Cit de repede se apropie țările socialiste de nivelul principalelor țări capitaliste se vede din faptul că numai în rîstimpul scurt dintre 1957 și 1960 ponderea țărilor socialiste în producția industrială mondială a crescut de la 27 la sută la circa 36 la sută. Economii și oamenii politici din țările capitaliste fac diverse calcule, întocmesc planuri, stabilesc felurite măsuri, mai făcînd rugămintea cererii — dar decalajul de ritm nu se micșorează, ci rămîne mereu în defavoarea lor. Este interesant următorul fapt petrecut recent: pentru a se face față „sfidării economice a Răsăritului”, cum denumesc ei dezvoltarea rapidă a țărilor socialiste, a avut loc o întrunire a miniștrilor de Finanțe din țările Europei occidentale și S.U.A., la care s-a discutat un plan de sporire a producției industriale pe ansamblul acestor țări la un ritm comun de 4,6 la sută pe an. Și ce a reieșit? Că deși țările socialiste realizează ritmul de creștere incomparabil mai mare, indicele propus a fost calificat doar ca „o speranță” nebulosă, iar reprezentanții unii șir de țări occidentale au spus deschis că realizarea sa le-ar fi imposibilă. Superioritatea ritmului de dezvoltare economică este cheia de boltă a întrecerii celor două sisteme — și tocmai datorită acestei superiorități țările socialiste vor depăși în mod cert, în viitorul apropiat, țările capitaliste în ce privește volumul global al producției, reperind astfel victoria asupra capitalismului în sfera hotărîtoare a activității umane — sfera producției materiale.

Trebuie de asemenea să avem în vedere că, spre deosebire de capitalism, în țările socialiste creșterea producției formează baza ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. În U.R.S.S., dezvoltarea puternică a economiei în acești ani a avut ca urmare îmbunătățirea considerabilă a nivelului de trai al poporului. Creșterea veniturilor oamenilor muncii și a consumului popular, amploarea construcțiilor de locuințe — în ultimii 5 ani aproximativ 50.000.000 de oameni, aproape un sfert din întreaga populație, au primit locuințe noi — trecerea din 1961 la cea mai scurtă zi de muncă din lume, de 7-6 ore, trecerea la desființarea treptată a impozitelor, toate sînt roade ale politicii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care are ca țel suprem făurirea bunăstării poporului, satisfacerea cit mai deplină a cerințelor materiale și spirituale ale oamenilor sovietici.

Prin munca eroică a poporului sovietic, sub conducerea P.C.U.S. au fost create premisele sigure ale înaintării Uniunii Sovietice pe drumul larg al construcției comuniste: înălțarea edificiului comunismului a devenit sarcina sa practică, principala și directă, stabilită concret în prevederile Programului.

În Program sînt dezvoltate multilateral și îmbogățite tezele învățăturii marxist-leniniste cu privire la: legile transformării socialismului în comunism, crearea bazei tehnico-materiale a comunismului; căile înaintării satului spre comunism, stergerea deosebirilor de clasă și afirmarea egalității sociale în condițiile înfăptuirii principiului „de la fiecare după capacități, fiecăruia după nevoi”; desăvîrșirea revoluției culturale și educarea omului nou; transformarea statului diciturii proletariului într-un stat al întregului popor, a orînduirii de stat socialiste în viitoarea autoconducere socială comunistă; creșterea rolului conducător al partidului comunist.

Este bine cunoscut cu cită perseverență urmează Partidul Comunist al Uniunii Sovietice indicațiile lui Lenin despre însemnătatea primordială a creării bazei tehnico-materiale, ca verigă hotărîtoare în rezolvarea sarcinilor trecerii de la socialism la comunism. Acest principiu fundamental a fost subliniat de repetate ori în documentele P.C.U.S., călăuzesc politica economică a statului sovietic și își găsește reconfirmarea în Programul adoptat de Congres.

În procesul creării bazei tehnico-materiale a comunismului, prin dezvoltarea puternică, multilaterală, a forțelor de producție, volumul producției industriale a U.R.S.S. va spori în actualul deceniu de circa 2,5 ori iar în următorii 20 de ani de cel puțin 6 ori, Uniunea Sovietică va deveni astfel țara unor forțe de producție fără precedent prin proporțiile lor, prima țară din lume în ceea ce privește producția globală și pe locuitor.

Deosebit de importantă este concluzia că și în condițiile construcției desfășurate a comunismului se menține rolul hotărîtor al dezvoltării industriei grele, ca temelia a avîntului tuturor ramurilor economiei naționale, a creșterii bunăstării poporului. Corespunzător necesităților electrificării întregii țări, producția anuală de energie electrică se va ridica în 1980 la 2.700-3.000 miliarde kWh, mai mult decît produce în prezent toate celelalte țări ale lumii, iar cea de oțel la aproximativ 250 milioane tone anual. În același timp, dezvoltarea industriei grele va fi astfel orientată, încît să asigure într-o măsură mereu crescîndă sporirea producției bunurilor de consum.

Pornind de la teza lui Lenin că fără tehnica cea mai modernă, fără noile descoperiri științifice nu se poate construi comunismul, Programul acordă o atenție deosebită progresului tehnic nelimitat, înzestrării tuturor ramurilor producției cu tehnica cea mai perfecționată, rolul principal avîndu-l în continuare industria constructoare de mașini, și de prelucrare a metalelor, a cărei producție urmează să sporească de 10-11 ori. Tocmai astfel se va obține dublarea productivității muncii în urmă-

în pag. a 4-a:

- Sportul și învățătura — prieteni — Trupele O.N.U. au început opera bună...
- In pragul sărbătorii majoratului.
- Colectivul clasei.
- Pictorii satului.

(De vorbă cu maestrul sportului C. Grecescu).

în pag. a 6-a:

- Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.
- Conferința de la Geneva a celor trei puteri.

— Trupele O.N.U. au început opera bună...

— „Locuința” lor: barăcele fostului lagăr al morții.

(Soarta tragică a muncitorilor italieni din Germania occidentală).

torul decenii și creșterea ei de 4-4,2 ori în următorii 20 de ani, realizarea celei mai înalte productivități a muncii din lume.

Avîntul forțelor de producție, introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei, realizarea unei înalte productivități reprezintă cerințe cu caracter obiectiv pentru întreaga operă istorică de construire a noii societăți. Numai prin luarea în seamă a acestor cerințe se poate înainta cu succes spre comunism, se poate ajunge la acel stadiu cînd, după cum spunea Marx, „toate izvoarele avuției colective vor fișii mai bogat”, asigurînd satisfacerea tuturor nevoilor oamenilor muncii.

Întreaga experiență a țărilor socialiste a demonstrat rolul de pîrghie puternică în construirea socialismului pe care-l are principiul conștientizării materiale. Acest principiu își păstrează măr; departe însemnătatea — și în condițiile construcției desfășurate a comunismului. Programul subliniază că atîta timp cît nu a fost creat încă un belșug de bunuri materiale, atîta timp cît munca nu a devenit pentru toți oamenii o necesitate înțeleasă și prețioasă cerință vitală, respectarea principiului conștientizării materiale, imbinarea justă a stimulentei materiale cu stimulentei morale reprezintă principala cale a creșterii producției și productivității muncii, condiția obligatorie pentru succesul construirii noii orîndiri. În următorii 20 de ani, retrîbuirea după muncă, după cantitatea și calitatea ei, va rămîne în Uniunea Sovietică sursa principală pentru satisfacerea nevoilor oamenilor muncii. Trecerea de la repartiția după muncă la repartiția după nevoi va fi cu puțință numai în faza superioară a societății comuniste, cînd va fi creată baza tehnico-materială corespunzătoare, cînd forțele de producție se vor fi dezvoltat în așa măsură încît să asigure belșugul tuturor bunurilor materiale și culturale, iar munca se va fi transformat pentru toți membrii societății în prima necesitate vitală.

O trăsătură proprie comunismului este creșterea însemnată a fondurilor sociale de consum, repartizate în mod gratuit, independent de cantitatea și calitatea muncii, între toți membrii societății, trecerea în tot mai mare măsură la satisfacerea nevoilor personale pe seama acestor fonduri fiind un mijloc de înrădăcinare a comunismului în viața de zi cu zi a oamenilor.

În timp ce în țările capitaliste zeci și sute de milioane de oameni sînt lipsiți de posibilitatea de a-și satisface cerințele din cele mai elementare ale un trai omenesc, iar asistența medicală și învățămîntul le sînt practic inaccesibile, în timp ce nemurăriți oameni ai muncii trăiesc în ciobăne, Uniunea Sovietică își propune asemenea sarcini ca folosirea gratuită a locuințelor, introducerea gratuității depline a învățămîntului și a asistenței medicale, trecerea treptată la alimentația publică gratuită în întreprinderi și instituții etc. Creșterea atît a fondurilor sociale de consum, care vor ajunge la sfîrșitul perioadei de 20 de ani să echivaleze valoarea veniturilor provenite din salarii, cit și a veniturilor și puterii de cumpărare a oamenilor muncii, reducerea zilei de muncă, ce va deveni cea mai scurtă și totodată cea mai productivă și mai bine retribuită din lume, micșorarea timpului consacrat producției materiale vor asigura oamenilor sovietici cel mai înalt nivel de trai și cele mai largi posibilități pentru a-și dezvolta capacitățile și aptitudinile, personalitatea creatoare.

Ca un minunat imn închinat omului răsădit toate aceste prevederi ale Programului, care arată cum comunismul transformă în realitate tot ce au visat mai bun mințile celei mai luminate ale omenirii.

Pe măsura dezvoltării bazei tehnico-materiale a comunismului se realizează transformarea treptată a relațiilor sociale socialiste în relații comuniste, stergerea deosebirilor de clasă dintre muncitori și țărani, a deosebirilor esențiale dintre oraș și sat, dintre munca fizică și intelectuală, crearea societății comuniste fără clase. Puternică dezvoltare a forțelor de producție în industrie și agricultură va duce la contopirea celor două forme de proprietate socialistă — proprietatea cooperatistă și proprietatea întregului popor — în proprietatea comunistă unică, la lichidarea treptată a deosebirilor social-economice, culturale și de trai dintre oraș și sat.

Schimbările radicale care intervin în condițiile de muncă pe baza progresului tehnic științific multilateral, creșterea neîncetată a nivelului de conștiință al oamenilor sovietici conturează de pe acum perspectiva acelei societăți a viitorului, în care munca va înceta să fie numai un mijloc de existență, ci se va transforma într-o adevărată creație și izvor de bucurie, fiecare participînd de bună voie la munca socială și asigurînd sporirea neînteruptă a bogățiilor materiale și spirituale ale societății.

Programul oferă un model de abordare ca adevărat științific, dialectic, a uneia din cele mai importante și mai complexe probleme ale trecerii de la faza inferioară la faza superioară a comunismului — problema statului, a evoluției și formelor de organizare politică a societății în procesul construirii comunismului.

Viața a dovedit cu prisosință că trecerea de la capitalism la socialism este cu puțință numai în condițiile instaurării și menținerii diciturii proletariului — cea mai importantă armă a clasei muncitorești în lupta pentru construirea socialismului.

Odată cu victoria deplină și definitivă a socialismului și trecerea la construirea desfășurată a comunismului, dispar însă condițiile care au făcut necesară dicitura proletariului, sarcinile ei interne fiind îndeplinite. În Uniunea Sovietică statul, care a luat naștere ca stat al diciturii proletariului, s-a transformat în etapa nouă, contemporană în statul întregului popor. Sarcinile uriașe ale construcției comuniste, ca și asigurarea apărării și securității țării fac necesară menținerea statului, ca organizație a întregului popor, pînă la victoria deplină a comunismului. În mod firesc clasa muncitorească, ca clasa cea mai înaintată, purtătoare a celor mai consecvenți a idealurilor comuniste, va continua să dețină rolul conducător în societate și în condițiile trecerii la comunism, pînă la stergerea oricăror deosebiri între clase și crearea societății comuniste fără clase.

Dezvoltarea și perfecționarea multilaterală a democrației socialiste, participarea activă a tuturor cetățenilor la conducerea statului, la administrarea construcției economice și culturale, îmbunătățirea activității aparatului de stat și întărirea controlului poporului asupra activității acestuia — constituie principala direcție a dezvoltării vișii de stat în U.R.S.S.

Lărgirea continuă a democrației socialiste caracterizează viața de stat și în celelalte țări socialiste. Aceasta se află în contrast cu intensificarea crizei pseudo-democrației burgheze. Creșterea presiunii celor mai reacționare cercuri ale capitalismului monopolist își găsește expresia în restringerea continuă a libertăților democratice și accentuarea represiviilor împotriva oamenilor muncii într-un șir de țări capitaliste.

Programul dezvoltă tezele fundamentale ale marxism-leninismului în problemele făuririi conștiinței și moralei comuniste a omului noii societăți, rolului educativ al societății. Temelia educației comuniste, a dezvoltării multilaterale a personalității

(Continuare în pag. a 2-a)

Darea de seamă prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

umane o constituie munca creatoare pentru binele societății, în procesul muncii cristalizându-se acele nobile însușiri proprii constructorilor comunismului — atitudine înaintată față de muncă și față de îndatoririle sociale, spiritul colectivismului și al tovarășiei. Omul nou, comunist, în care se îmbină în mod armonios bogăția spirituală, puritatea morală și perfecțiunea fizică — iată cea mai mare valoare dintre toate pe care le creează comunismul.

Bazându-se pe teza marxistă potrivit căreia sarcinile construcției comuniste pot fi stabilite numai pe măsura maturității condițiilor necesare, iar schimbările în relațiile sociale sînt determinate de schimbările în modul de producție, de dezvoltarea forțelor de producție ale societății, Programul P.C.U.S. este o armă ideologică puternică împotriva oricăror concepții voluntariste, subiectiviste cu privire la construcția comunismului. El demonstrează că trecerea de la socialism la comunism este un proces istoric obiectiv peste ale cărui etape nu se poate sări arbitrar, că principiile proprii construcției fazei superioare a comunismului nu pot să fie aplicate fără să existe premisele obiective ale înaintării societății spre comunism. Marxism-leninismul cere toamă luarea în considerare a stadiului de dezvoltare a fiecărei țări, a particularităților specifice caracteristice acestui stadiu și a condițiilor ei istorice concrete.

Partidul nostru, ca și celelalte partide comuniste și muncitorești frățești, învață neînecat din uriasă experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construirea socialismului și comunismului, desprinzind din această experiență concluzii prețioase, care ne dau posibilitate să rezolvăm mai bine și mai sigur problemele construirii noi orînduirii sociale.

Așa cum arată Programul P.C.U.S., dezvoltarea continuă a activității organizatorice și educative a partidului, creșterea rolului său conducător în toate domeniile vieții sociale este cheia înfăptuirii cu succes a sarcinilor trecerii la comunism.

Atît succesele grandioase pe care le-a trecut în revistă Congresul, cît și perspectivele trasate de el pentru activitatea noastră confirmă istoric și justeste politica P.C.U.S. care rezolvă în mod științific creșterea rolului comunismului și comunismului, îmbină în mod indisolubil adevăratele fundamentale ale marxism-leninismului cu cerințele practicii. Înțelegerea și siguranța cu care călăuzesc poporul sovietic spre comunism, marea aport la dezvoltarea teoriei marxist-leniniste și întransigența în apărarea purității ei împotriva oricăror denaturări, slujirea devotată a intereselor propriului popor ca și a cauzei socialismului și păcii în lumea întreagă constituie mari merite ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ale Comitetului său Central leninist în frunte cu primul său secretar, înălțărul luptător pentru victoria ideilor marxism-leninismului, tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov.

Construirea victorioasă a comunismului în Uniunea Sovietică va exercita o puternică influență asupra mersului istoriei mondiale. Măreața operă pe care o înfăptuiește poporul sovietic în înălțarea țării lor socialiste pe calea socialismului și comunismului, contribuie la lărgirea relațiilor de colaborare în cadrul lagărului socialist, accelerează dezvoltarea întregii sistem socialist mondial. În același timp, succesele construcției comuniste au efecte profunde în conștiința oamenilor muncii din țările capitaliste, constituie un urias sprijin moral în lupta lor pentru pace și progres social; comparînd societatea comunistă, care asigură o viață fericită tuturor celor ce muncesc, și societatea capitalistă, cu imensele suferințe pe care le înfăptuiește și nedreptele le aduc masele muncitoare, alte sute de milioane de oameni se vor convinge de superioritatea socialismului, vor lupta pentru triumful lui în întreaga lume.

Tovarăși,

Îndeplinirea sarcinilor istorice care stau în fața poporului sovietic în etapa construcției desfășurate a comunismului n-ar fi fost posibilă fără condamnarea deschisă, curajoasă, de către Congresul al XX-lea a cultului personalității lui I. V. Stalin, fără acțiunea fermă și consecventă pentru lichidarea urmărilor acestuia.

Munca strălucitoare, neobosită, pe care au depus-o în această perioadă P.C.U.S. și conducerea sa pentru restabilirea și dezvoltarea normelor leniniste ale vieții de partid și de stat, pentru lărgirea continuă a democrației socialiste, pentru rezolvarea unor probleme vitale ale dezvoltării economice și sociale a dat un avînt imens activității creatoare a partidului și a poporului, a stimulat inițiativa maselor, trezind la viață energii proaspete și forțe puternice ale progresului în toate domeniile. Lupta împotriva urmărilor cultului personalității a născut calea înaintării accelerate a societății sovietice spre comunism.

Congresul al XXII-lea a dezvoltat critica făcută de Congresul XX, dezvoltînd noi fepte care au completat tabloul gravelor manifestări negative și al daunelor pe care le-a provocat cultul personalității, stabilind în Programul și în Statutul partidului noi măsuri pentru lichidarea pînă la capăt a urmărilor acestuia, noi garanții pentru a face cu neopîntă repetarea în viitor a unor asemenea manifestări străine leninismului. Dezvoltarea analizei făcute de Congresul al XX-lea are o deosebită însemnătate nu numai pentru P.C.U.S. ci și pentru întreaga mișcare comunistă, căci numai printr-o asemenea critică se pot crea condiții sigure care să facă imposibilă reeditarea fenomenelor cultului personalității.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a condus opera de construcție socialistă în U.R.S.S. în condiții deosebit de grele, determinate de încercurile capitalismului ostil de înverșunată luptă de clasă din țară, de uciucirile grupurilor opoziționiste, dușmane leninismului. În aceste împrejurări partidul i-a încredințat lui Stalin sarcini de cea mai mare răspundere. Concentrînd în mîinile sale o mare putere, Stalin, ale cărui trăsături negative de caracter au fost deosebit de văluite încă de Lenin, a abuzat de marea încredere pe care i-a acordat-o partidul, a început să-și atribuie meritul, tuturor realizărilor partidului și poporului, să nesocotească tot mult normele leniniste ale vieții de partid și indicațiile lui Lenin privind conducerea colectivă. Organele superioare de conducere ale partidului — Comitetul Central, Biroul Politic — nu și exercitat în mod normal atribuțiile, congresele partidului nu se convocau. În multe probleme de mare importanță, Stalin lua hotărîri arbitrar, de unul singur sau împreună cu cîțiva colaboratori apropiați, ajungînd la încălcări grosolane ale legalității socialiste, la samovoinic și abuzuri de putere.

De la tribuna Congresului, în Raportul de activitate și în cuvîntările a numeroși delegați, printre care vechi militanți ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care au îndurat ei înșiși represii nedrepte, s-a vorbit cu durere și indignare despre situația grea și apăsătoare din acei ani. Pierdri dureroase pentru partid și pentru statul sovietic au provocat represii în masă, al căror semnal a fost, dat după asasinarea lui Kirov. Motivarea teoretică a acestor represii a constituit-o teza greșită a lui Stalin — enunțată după victoria socialismului în U.R.S.S., cănd fuseseră lichidate clasele exploatare și baza lor economică —, potrivit căreia pe măsura înaintării pe calea socialismului lupta de clasă se ascută în mod obligatoriu, teză din care se tragea concluzia pătrunderii inevitabile a dușmanului pînă și în conducerea partidului.

În practică, această teorie a dat mîna liberă elementelor dușmanoase, carteriste, din conducerea organelor de securitate, de teapa lui Ejov și Beria, de a înscena comploturi contrarevoluționare, de a pune în mod provocator sub acuză și a reprimă un mare număr de oameni cinstiți, devotați trup și suflet cauzei socialismului. Organele represive ale statului socialist, al căror rol era de a apăra cuceririle revoluționare ale poporului și a lăvi în dușmanii acestuia, au ajuns să lovească în oameni cinstiți, spre bucuria și satisfacția adversarilor Uniunii Sovietice. Astfel, au căzut ținta a acestor represii numeroase cadre proeminente din conducerea partidului și statului sovietic, numeroși activiști de partid și de stat, cadre superioare ale armatei, conducători ai republicilor și regiunilor Uniunii Sovietice.

O grea răspundere pentru aceste nelegiuiri poartă membrii grupului antipartinic — Molotov, Kaganovici, Malenkov și alții — care alături de Stalin au aprobat măsurile de reprimare, iar adeseori au inițiat ei înșiși represii în masă.

Cultul personalității lui Stalin, care făcea ca orice părere a să fie considerată drept dogmă invariabilă, atribuindu-i numai lui capacitatea de a dezvolta marxism-leninismul, a stagnare în viața ideologică, la nezelvarea unor probleme arzătoare ale construcției socialiste și comuniste.

Dezvăluind cu curaj și pînă la capăt denaturările comise în perioada cultului personalității, P.C.U.S. a ținut seama de îndemnul adresat de Lenin partidului — de a nu-și ascunde greșelile, ci de a le critica deschis și în lădreptă. Cunoașterea și desigur minunatele cuvinte ale lui Lenin care arată că cel mai sigur criteriu de apreciere a felului în care un partid politic se achită de obligațiile sale în fața clasei sale și a maselor muncitoare constă în atitudinea față de critică și autocritică. „A recunoaște sincer greșeala, a dezvălui cauzele ei, a analiza împrejurările care i-au dat naștere, a examina atent mijloacele prin care se poate îndrepta greșeala — iată caracteristica unui partid serios, lată ce înseamnă îndeplini-

rea de către el a obligațiilor sale, iată ce înseamnă educația și instruirea clasei iar apoi și a masei”.

Condamnarea acestor manifestări negative ajută pe orice om de bună credință să vadă clar diferența între ceea ce este propriu comunismului și ceea ce îi este străin, să înțeleagă că socialismul nu se identifică cu practicile condamnabile care au putut apărea în condițiile cultului personalității, ci le respinge în modul cel mai hotărît.

Nu mai un astfel de partid ca P.C.U.S., legat prin mil de fire de popor, partid a cărui politică exprimă interesele vitale și năzuințele cele mai scumpe ale poporului său, putea să dea dovadă de asemenea forță, înălțime morală și curaj în dezvăluirea greșelilor, de atît respect pentru adevărul istoric.

„Comitetul Central — spunea tovarășul Hrușciov la Congres — profund conștient de răspunderea sa în fața partidului și poporului, nu putea să pornească pe calea tăcerii sau mușamalizării greșelilor și denaturărilor comise în trecut. Urmînd poruncile leniniste, Comitetul Central a hotărît să spună adevărul despre abuzurile de putere din perioada cultului personalității. Aceasta a fost o necesitate morală înăuntră o obligație a partidului, a conducerii partidului. Aceasta a fost o hotărîre justă. Ea a avut o uriasă însemnătate pentru destinele partidului, pentru construirea comunismului”.

Oficinile propagandei imperialiste, reluînd vechile născociri calomnioase ale reformiștilor și troțkiștilor, încearcă să prezinte cultul personalității ca o ilustrare a unei așazise „degenerări” a orînduirii sovietice. Realitatea, veșnic și înșir, spulberă aceste calomnii și plămînuiri.

Desigur, cultul personalității a adus mari daune activității partidului, a frînat dezvoltarea socială, dar n-a putut nici să oprească mersul înainte al societății sovietice și nici să-i modifice esența. În ciuda manifestărilor cultului personalității, P.C.U.S. a condus cu succes opera de construcție socialistă. Sub conducerea sa, poporul sovietic a depus o uriasă activitate creatoare, obținînd succese strălucite în construirea noi societăți, a transformat într-un răsărit scîntîtor vechea Rusie într-o mare putere socialistă, a cucerit victoria în cel de-al doilea război mondial, salvînd de barbaria hitleristă întreaga civilizație umană, a lichidat rănile grele provocate de război, pășind înainte spre comunism.

Este neîndoielnic că dacă nu s-ar fi produs cultul personalității lui Stalin, mersul societății sovietice ar fi fost și mai rapid, victoriile poporului sovietic — mai mari și mai grabnice. Prin lupta dusă pentru lichidarea urmărilor cultului personalității, conducerea leninistă a P.C.U.S. a asigurat eliberarea societății sovietice de acest balast, a creat premisele dezvoltării și mai înalte, a Uniunii Sovietice, ale cuceririi unor victorii strălucite în construcția comunismului.

La Congres s-a subliniat că acțiunea perseverentă a P.C.U.S. pentru lichidarea urmărilor cultului personalității s-a desfășurat în condiții împotriviți înverșunată a grupului antipartinic în frunte cu Molotov, Kaganovici, Malenkov, care a căutat să împiedice înfăptuirea liniei leniniste trasate de Congresul al XX-lea. Purînd răspunderi directe, ca părtași la abuzurile de putere și la represii din perioada cultului personalității lui Stalin, crampionîndu-se de vechile metode și practici antileniniste pe care încercau să le mențină în viața partidului și statului, prizonierii ai dogmelor și formelor învechite, ei s-au ridicat împotriva restabilirii normelor leniniste ale vieții de partid și de stat, se opuneau rezolvării unor șir de probleme ale dezvoltării sociale care se maturizaseră de mult — ca reorganizarea conducerii industriei și construcțiilor, întărirea bazei tehnico-materiale a colhozurilor, introducerea unui nou sistem de planificare a producției lor, restabilirea principiului leninist al cointeresării materiale în agricultură, valorificarea pămînturilor înțeleptele, lărgirea drepturilor republicilor unionale și alte probleme a căror soluționare devenise o necesitate stringentă. În sfera politicii externe, ei erau partizanii unei linii rigide, sectare, care ignora uriasele transformări din lumea contemporană — creșterea continuă și superioritatea forțelor socialismului și păcii, largile posibilități de acțiune ale acestor forțe capacitate lor de a apăra pacea.

Acasta a fost o luptă principială aspră, în care s-au înfruntat două concepții diametral opuse în problemele vieții de partid și construcției comuniste, o luptă între marxismul creator, revoluționar, de o parte, și dogmatismul, de cealaltă — o luptă între vechi și nou. Rezultatul ei a demonstrat că nu există forță în stare să tragă P.C.U.S. îndărît, spre trecut. Cît de înverșunată a fost rezistența pe care fracțiunile și opuneau înfăptuirii liniei Congresului al XX-lea s-a vădit în iunie 1957, cînd ei au încercat să scape rezolvarea, să absoarbă totul de pe calea leninistă. Este un mare merit al P.C.U.S. al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul N. S. Hrușciov că a demascat și zdrobit cu atîta hotărîre grupul fracționist, antipartinic.

Partidul nostru consideră pe deplin juste măsurile P.C.U.S. pentru lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale. Sîntem conștienți că aceste măsuri vor avea o deosebită însemnătate pentru întreaga mișcare comunistă internațională, pentru toate partiazele frățești și pentru întărirea pozițiilor socialismului în lume.

Educați în spiritul dragostei față de Uniunea Sovietică, față de P.C.U.S., avangarda mișcării comuniste și muncitorești internaționale, — comunistii din țara noastră, ca și cei din alte țări, legau marile succese obținute de Uniunea Sovietică în construirea socialismului de numele lui Stalin care după cum se știe a avut merite de seamă în activitatea sa de conducător al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al statului sovietic, precum și ca proeminent conducător al mișcării comuniste internaționale. De aceea, înainte de a fi cunoscute aspectele negative din activitatea sa, el s-a bucurat de mare prestigiu în rîndurile comunistilor din toate țările, inclusiv și din țara noastră.

Desigur, era nejust să se atribuie unei persoane, merite ce reveneau de fapt P.C.U.S., clasei muncitoare, poporului sovietic. Răsfîrîndu-se în activitatea partidului comuniste și muncitorești, cultul personalității lui Stalin și-a exercitat influența, într-o măsură mai mică sau mai mare în țările socialiste, unde au avut loc încălcări ale normelor leniniste în viața de partid, ale legalității populare, de pe urma cărora au avut de suferit numeroși activiști de partid și de stat.

Iată de ce înălțarea urmărilor cultului personalității are o însemnătate pentru țările lagărului socialist, pentru întreaga mișcare comunistă, aducînd o mare contribuție la aplicarea neabătută a normelor leniniste și dezvoltarea democrației interne de partid, la întărirea unității și coeziunii internaționale a partidelor comuniste și a aliaților din coaliția legăturilor lor cu masele, ajutîndu-le să-și îndeplinească rolul de forță conducătoare a luptei pentru democrație, progres social și pace. Aceasta a determinat pe reprezentanții covîrșitori majoritari ai partidelor marxist-leniniste să-și exprime de la tribuna Congresului aprobarea față de linia Congresului al XX-lea și al XXII-lea ale P.C.U.S., înalta apreciere față de perseverența cu care luptă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice pentru puritatea teoriei marxist-leniniste, pentru aplicarea ei neabătută în practica revoluționară, în viața mișcării comuniste.

II.

Tovarăși,

Cultul personalității lui Stalin s-a manifestat și în țara noastră. Se proslăveau numele și persoana lui Stalin; în timp ce lucrările lui Stalin au fost traduse și tipărite în ediții de masă, se neglijau traducerea și editarea operelor lui Marx, Engels, Lenin. Studierea marxism-leninismului se făcea în cea mai mare parte pe baza lucrărilor lui Stalin; în activitatea ideologică existau puternice manifestări de bucherism și dogmatism, ducînd la propagarea mecanică a unor teze, fără să se țină seama de realitățile noastre social-economice.

Deși nu se ridicase nici o statuie a lui Lenin, statui ale lui Stalin au fost ridicate în București și în alte orașe ale țării. În același timp, s-a acordat numele său mai multor întreprinderi, instituții, localități, străzi; consider că trebuie luate măsuri pentru înlăturarea acestei stări de lucruri.

Sub influența cultului personalității și-au făcut loc și la noi metode și practici contrarii normelor leniniste, încălcări ale regulilor democratice în viața de partid.

Trebuie subliniat însă, că metodele generate de cultul personalității și de consecințele sale nu au avut la noi amploarea din alte țări.

Este un mare merit al partidului nostru, al activului său de bază că, deși asupra sa au fost exercitate timp îndelungat foarte puternice presiuni atît din interior cît și din afară, el a păzit principiile fundamentale ale partidului, nu a cedat presiunilor și a apărut neșovăitor viața și demnitatea cadrelor de partid.

Revenind în țară în septembrie 1944, din Uniunea Sovietică, unde au fost în emigrație, grupul antipartinic fracționist Pauker-Luca, urmați apoi de Teohari Georgescu și alții în mod activ de Iosif Chișinevșchi și Miron Constantinescu, au propagat cu deosebită intensitate cultul personalității lui Stalin, au căutat în mod stăruitor — și, din păcate, într-o anumită măsură au reușit — să introducă în viața de partid și de stat metodele și practicile străine leninismului generate de acest cult.

Încălcare normelor leniniste ale vieții de partid, a principiilor muncii colective în organele de conducere, nesocotirea regulilor democratice ale construcției de partid și de stat, crearea unei atmosfere de neîncredere și suspiciune față de cadre valoroase de partid și de stat, intimidarea și prigonirea acestora, abuzul de putere și încălcarea legalității populare au caracterizat întreaga activitate a acestui grup fracționist, antipartinic. Aceasta a constituit vreme îndelungată o mare primejdie pentru partidul nostru.

După victoria însureșii armate care a dus la răsturnarea dictaturii militare-fasciste și înlocuirea armelor împotriva Germaniei hitleriste, activul de bază al partidului din afară cît și cel eliberat din închisori și lagăre, întregul partid s-a grupat în jurul noii conduceri a partidului, formată după înlăturarea grupului de trădători în frunte cu Foris. S-a trecut imediat la reorganizarea partidului în condițiile noi create, la mobilizarea forțelor sale în vederea organizării clasei muncitoare în sindicate unite revoluționare, la desfășurarea unei intense munci de masă în rîndurile țărănimii și tineretului, la mobilizarea întregului popor pentru susținerea războiului antihitlerist, la lupta pentru înălțarea unui regim democratic.

Intors în țară, Pauker și Luca — în mod grosolan cele mai vechi agenți ai Siguranței — încalcînd în mod grosolan cele mai elementare norme ale vieții de partid, prin intriga și înșelăciune, au acaparat în mod abuziv conducerea partidului. După cum s-a aflat mai tîrziu, ei s-au înțeles încă în emigrație asupra acestei acțiuni antipartinic.

Este semnificativ, tovarăși, că Ana Pauker se bucura de o mare încredere și simpatie tocmai printre elementele dogmatice, antipartinic, demascate de P.C.U.S. după Congresul al XX-lea și îndeosebi din partea lui Molotov.

După complet de realități din țară, necunoscut nimic despre mersul desfășurării de partid, ei au fost surprinși de forța și activitatea partidului, sub cărua conducerea poporului obținuse victoria istorică în însureșia armată începută la 23 August 1944. În loc să împărtășească însă entuziasmul, bucuria și satisfacția partidului, a clasei muncitoare și a întregului nostru popor față de această măreață victorie, așa cum ar fi fost firesc la adevărați revoluționari, ei au privit-o dimpotrivă, cu nemulțumiri și dezaprobare.

Pauker și Luca susțineau că a fost o mare greșală înfăptuirea actului istoric de la 23 August, care a dus la răsturnarea dictaturii militare-fasciste și la alăturarea Armatei Romine Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice în lupta împotriva hitlerismului.

Ei răspundeau cu perseverență în rîndurile activului de partid această concepție aventuristă și provocatoare, dușmanoasă intereselor vitale ale poporului muncitor și luptei împotriva fascismului. Prin aceasta, sădeau îndoială și neîncredere în justetea liniei politice și tactice a partidului. Ei pretindeau că ar fi fost mai bine dacă răsturnarea dictaturii militare-fasciste era lăsată numai pe seama acțiunilor militare ale Armatei Sovietice. Intrucît astfel ar fi fost, chipurile, posibilă luarea imediată a puterii de către clasa muncitoare, fără să se mai fi trecut prin faza colaborării cu partidele burgheze.

Ou pentru răsturnarea dictaturii fasciste, scoaterea țării din război și asigurarea dezvoltării ei democratice era necesară mobilizarea tuturor partidelor și grupărilor politice antihitleriste ce existau atunci în țară, a tuturor forțelor patriotice și democratice. Partidul elaborase încă la începutul războiului o platformă de acțiune comună care prevedea: încetarea războiului împotriva Uniunii Sovietice și lupta alături de U.R.S.S. și de toate popoarele iubitoare de libertate împotriva Germaniei hitleriste, alungarea hitleristilor din țară, cucerirea libertății și independenței naționale a Romîniei, răsturnarea dictaturii militare-fasciste, formarea unui guvern alcătuit din reprezentanți ai tuturor forțelor patriotice.

Partidul a întreprins o largă acțiune pentru a uni într-un front larg de luptă în jurul acestei platforme, alături de P.C.R., Partidul Social Democrat, cu care la 1 Mai 1944 a încheiat Frontul Unic Muncitoresc, celelalte partide politice existente în acea vreme, grupările democratice care în 1943 au format împreună cu partidul nostru Frontul Patriotic Antihitlerist.

În iunie 1944 a fost înfăptuit Blocul Național Democrat alcătuit din numai 4 partide, partidul comunist militînd în continuare pentru deplina realizare a platformei sale și instaurarea unui guvern reprezentînd toate partidele și grupările politice antihitleriste.

Nu este greu de înțeles ce s-ar fi întimplat dacă nu ar fi avut loc victoria de la 23 August. Se știe că tocmai la începutul lunii august, Antonescu se întorse de la Cartierul General al lui Hitler mobilizînd forțele totale în vederea cuceririi războiului împotriva Uniunii Sovietice și a aliaților din coaliția antihitleristă, urmînd a arunca în această acțiune disprețată toate resursele materiale și umane ale țării pentru a opri ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice.

Or, dacă Antonescu și clica sa ar fi reușit să pună în aplicare planul criminal elaborat împreună cu Hitler, aceasta ar fi însemnat transformarea întregii noastre țări în teatru unui război pustitor, cu toate consecințele sale dezastruoase, ar fi provocat poporul și țării grele suferințe și jertfe incalculabile. Orașele și satele ar fi fost prefăcute în mormane de ruine, întreaga țară ar fi fost transformată într-un imens cimitir, sute și sute de mii de oameni ar fi pierit în focul războiului.

Partidul și poporul nostru se mîndresc cu faptul de a fi dat peste cap planul criminal al lui Hitler și Antonescu și de a-și fi adus contribuția la războiul pentru zdrobirea Germaniei hitleriste.

„Teșirea Romîniei din Axă — spunea postul de radio Moscova în ziua de 26 august 1944 — are o importanță covîrșitoare nu numai pentru această țară, ci pentru întreaga zonă balcanică, deoarece prin această lovitură se prăbușește tot sistemul de dominație germană din sud-estul Europei. Însemnătatea acestui din urmă fapt nu poate fi subapreciată”.

Grupul antipartinic în frunte cu Ana Pauker, stringînd în jurul său o serie de elemente carteriste, slugarnice, mic-burghize, străine spiritului de partid, a căutat să promoveze o linie potrivnică politicii și tacticii partidului în perioada de pînă la Conferința Națională; după Conferință, care a ales Comitetul Central al partidului, Ana Pauker, Luca, Teohari Georgescu, acționînd în continuare ca un grup constituit aparte, în afara organelor alese, au ignorat Comitetul Central, Secretariatul a înlocuit de fapt Biroul Politic, care funcționa aproape ca o comisie a acestuia, cele mai importante probleme ale conducerii de partid și de stat fiind rezolvate de Secretariatul, unde majoritatea și unde secretarul general, în multe probleme de mare importanță, era pus în minoritate, rămînd de unul singur.

Pentru a asigura promovarea politicii lor, ei se puneau în prealabil de acord, stabilind punctul de vedere comun asupra problemelor ce urmau să fie puse în discuția Secretariatului sau a Biroului Politic. Folosînd funcțiile pe care le dețineau, dădeau organelor de partid și de stat, peste capul Biroului Politic și al Comitetului Central, directive care contraveneau liniei politice a partidului. Se poate afirma că în întreaga perioadă din septembrie 1944 pînă la înlăturarea lor în mai 1952, normele leniniste au fost grosolan încălcate în conducerea de partid. Nici n-a putut fi vorba de conducere colectivă în Comitetul Central, în Biroul Politic și în Secretariat.

Deși starea de lucruri din conducerea partidului se răsfîrîngea și asupra activității organelor locale și a organizațiilor de bază ale partidului, totuși acestea, călăuzindu-se după prevederile statutare, își desfășurau activitatea în cea mai mare parte normal, pe baza principiilor centralismului democratic.

În problemele construcției de partid fracționistii au dus o linie lichidatoristă, de negare a rolului conducător al partidului și de dizolvare a partidului în masă, au dat indicații organelor locale de partid, peste capul Comitetului Central, de a se organiza „întreceri” pentru primirea în masă de noi membri de partid, nesocotînd principiul leninist al primirii strict individuale în partid.

În timp ce partidul a demascat cu toată hotărîrea pe legionarii ca pe cei mai periculoși dușmani ai democrației, al poporului, ca principali aliați ai hitleristilor, Ana Pauker a mers atît de departe încît, într-un discurs ținut la S.T.B. în noiembrie 1944, ca și în alte manifestări publice, a adresat în mod direct legionarilor apel să intre în partidul nostru, declarînd că „îi primim cu bucurie și le stringem mîna”. Tot din indicația ei, Teohari Georgescu, care era secretar al C.C., membru al Biroului Politic și ministru de Interne, a încheiat cu unul din conducătorii legionarilor care fusese trimis în țară de Horia Sima o înțelegere pentru a-i determina, chipurile, „să înceteze activitatea și să intre în legalitate”. Desigur, căpeteniile legionare nu s-au gîndit nici o clipă să respecte această înțelegere, ci au trecut, la dispoziția ei, la organizarea activității subversive, antipopulare.

Indicațiile lui Pauker și înțelegerea cu legionarii au creat confuzii și au dezorientat pe mulți activiști și membri de partid, au dus la slăbirea vigilenței, ceea ce a înlesnit pătrunderea în partid a numeroși legionari și membri ai altor organizații fasciste și a dat posibilitate elementelor dușmanoase pătrunse în masă în partid să se dea la acțiuni anarhice, la încălcarea liniei partidului și a legilor țării.

Acasta a creat un grav pericol pentru partidul nostru. În 1947 Comitetul Central a sistat temporar primirea de noi membri și, pe baza hotărîrilor Congresului din 1948 al Partidului Muncitoresc Romîn, înfrîngînd rezistența înverșunată a grupului antipartinic, a trecut la verificarea din partid sute de mii de elemente legionare, oportuniste, carteriste și alte elemente dușmanoase, ceea ce a întărit considerabil partidul. O mare însemnătate au avut Plenara Comitetului Central din ianuarie 1950 și îndeosebi Plenara din iulie 1950, cînd Comitetul Central a condamnat cu asprime încălcarea principiilor leniniste ale construcției de partid și a supus unei critici aspre pe Miron Constantinescu, care a aplicat cu strictețe indicațiile antipartinic ale Anei Pauker. După cum se știe, Miron Constantinescu, criticînd activul de partid în legătură cu problemele primirii în partid, ceruse să se aplice în mod strict indicațiile Anei Pauker, „care trebuie considerate drept lege”. Rezultă din aceasta că pentru el erau lege indicațiile lui Pauker — și nu hotărîrile Comitetului Central, ale Biroului Politic și ale Secretariatului C.C. Totodată plenara a stabilit o serie de măsuri pentru a asigura respectarea normelor leniniste de primire în partid.

Față de cadrele de bază și față de activul devotat partidului, Pauker și Luca foloseau metode de terorizare și intimidare. Se poate spune că nu există nici un tovarăș în conducerea de partid a partidului căruia să nu-i fi jignit demnitatea de comunist, demnitatea de om. În mod provocator se aruncau epitețe ca „antipartinic”, „antistat”, „antisovietic”, „titoiști”, pentru a intimida și împiedica critica în conducerea partidului se crease o atmosferă de neîncredere și suspiciuni, era foarte greu de respirat.

Cadrele de partid care au înfruntat teroarea sălbatică din timpul războiului, cînd îi aștepta la fiecare pas arestarea, pluntonul de execuție, care au dus greul închisorilor și al lagărelor de concentrare erau calomniate, taxate drept „închistate”, „sectariste” și înlăturate din muncă.

Acțiunea criminală, antipartinică a grupului fracționist a atins punctul culminant în perioada în care, ca urmare a metodelor generate de cultul personalității lui Stalin, în unele țări socialiste aveau loc represii împotriva activiștilor de partid și de stat cu consecințele cunoscute. Ana Pauker — Luca au considerat „atunci că există condiții deosebite de prielnice pentru a înalta și a reprimă cadrele de conducere care stăteau în calea politicii lor antipartinic.

Ei exercitau presiuni pentru a scoate din țară mii de răspundere și a pune sub anchetă numeroși membri vechi de partid, mai ales din rîndurile tovarășilor care au luptat în brigăzile internaționale din Spania împotriva franchiștilor, ale tovarășilor care au luptat în Franța împotriva ocupanților hitleristi, ale activiștilor și membrilor de partid care, în timpul ilegalității, reușiseră să nu fie arestați.

Amintesc aici o discuție caracteristică pentru metodele pe care urmăreau să le instaurare. În timpul acestei discuții, la care a asistat și Iosif Chișinevșchi, Ana Pauker mi-a pus întrebarea: „Care să ne subaprecieze atîi de mult dușmanul, încît să nu se fi strecurat în conducerea partidului nostru?” Am cerut explicații, dacă are ceva semn despre existența unor elemente dușmane în rîndurile conducerii partidului și dacă are în vedere pe cineva concret — la care ea mi-a răspuns: „Nu știu, nu știu, uite ce se petrece în Bulgaria, în Polonia, în Albania; și ne ocolească oare pe noi dușmanul, să ne considere o cantitate neglijabilă? Ceea ce ne neliniștește este liniștea prea mare din Romînia”.

Acasta însinuară, făcută de Ana Pauker în conversația cu mine, am auzit repetîndu-se nu numai la noi.

În urma dispozițiilor date de Ana Pauker, organele M.A.I., care de fapt nu s-au aflat sub controlul conducerii de partid, au trecut la supravegherea cadrelor de partid și de stat, la interceptarea convorbirilor telefonice, de la care nu era exceptat nici secretarul general al Comitetului Central al partidului.

Dacă elementele antipartinic nu au reușit să împingă partidul pe un drum tragic, aceasta se datorește faptului că acțiunile lor s-au izbit în conducerea partidului de o rezistență hotărîtă în apărarea vieții, libertății și onoarei partinică a cadrelor de partid și de stat.

Este o fericire pentru partidul nostru că presiunile lor nu au dat rezultate, că nu am avut de reparat grave nedreptăți și nu am avut de reabilitat pe nimeni post-mortem.

Pe lîngă activitatea sa dușmanoasă și provocatoare, îndreptată împotriva partidului și a statului, grupul fracționist se caracteriza prin grave confuzii ideologice, concepții anarhice și aventuriste, mic-burghize, ignoranță și incapacitate în problemele construcției de partid, de stat și economice.

În sectoarele de a căror activitate răspundeau în stat, ca Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul de Finanțe, Interne, Agricultură, Comerț, Aprovizionare și Cooperativă, fracționistii introduceau linia lor proprie, contrară politicii partidului, frîmînd astfel refacerea economică a țării, industrializarea socialistă, dezvoltarea agriculturii și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Cunoașterea cu toții ce importanță primordială acordă marxism-leninismul alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia dictaturii proletare, a regimului democrat-popular.

Călăuzindu-se după învățătură lui Marx și Lenin, partidul nostru, din primele momente de după eliberare, a desfășurat o muncă uriasă în rîndurile maselor țărănimii pentru a o apropia și a o câștiga, privind aceasta drept condiția fundamentală a victoriei în revoluția populară. După înfăptuirea reformelor agrare care a făcut o bază materială alianței muncitorești-țărănești, partidul s-a preocupat cu cea mai mare grijă de elaborarea și aplicarea unei politici juste, de ridicare a agriculturii, de dezvoltare a relațiilor economice dintre oraș și sat, — a pașii la o muncă răbdătoare pentru a îndruma țărănimea, pe baza convingerii și a liberului consimțămînt, pe făgașul socialismului. Conducerea de partid a atras atenția în repetate rînduri asupra primejdiilor pe care le creează orice acțiuni care ar zdruncina încrederea țărănimii în clasa muncitoare și în regimul popular.

Încalcînd

Darea de seamă prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

rolul de partid asupra activității tuturor organelor de stat și disciplina de partid.

În constituirea din 1952, cu redactorii presei centrale și locale, cu activiștii din domeniul propagandei și agitației, conducerea partidului nostru a combătut tendința de proslăvire a conducătorilor partidului și a trasat ca sarcină presei să scoată în evidență, în primul rând, fața partidului și a Comitetului său Central, forța partidului și linia sa.

În rezoluția Plenarei din august 1953 a Comitetului Central, care a dezbătut problemele îmbunătățirii muncii de partid și întăririi legăturilor partidului cu masele, s-a trasat ca sarcină principală să se lichideze „manifestările cultului personalității în propaganda de partid și în activitatea practică a organizațiilor partidului... Membri de partid și oameni muncii fără partid trebuie educați în spiritul dezvoltării față de partid și popor”.

După Congresul al XX-lea al P.C.U.S., cînd partidul a analizat activitatea sa în lumina învățămintelor acestui Congres, I. Chișinevșchi și Miron Constantinescu au încercat să abată atenția partidului de la examinarea tocmii a perioadei de la venirea în țară a grupului Pauker-Luca și pînă la înființarea acestuia — perioadă cînd s-au comis grosolane încălcări ale normelor leniniste ale vieții de partid și ale legalității populare și cînd cultul personalității lui Stalin a luat dezvoltare și la noi în țară.

Iosif Chișinevșchi și Miron Constantinescu, principalii susținători și executați zeloși ai grupului fracționist, antipartinic, au căutat să se sustragă marilor răspunderi pe care le purtau, primul avînd conducerea muncii de propagandă și agitație, iar al doilea — a muncii organizatorice a partidului în acea vreme. În ce-l privește pe Chișinevșchi, tocmii îl poartă răspunderea directă pentru neglijarea editării operelor lui Lenin, la care m-am referit mai sus, în timp ce operele lui Stalin se tipăreau în timp record și în tiraje de mase. Este caracteristic episodul cu cartea lui Beria „O compilație făcută în spiritul celui mai deșăgătat cult al personalității lui Stalin. În timpul unei vizite în U.R.S.S., Chișinevșchi, fără să se consulte cu conducerea de partid și probabil pentru a intra cit mai mult în grațiile lui Beria, a cerut acestuia permisiunea de a publica traducerea cărții, ridicînd osanale opere și autorului. Primind acordul lui Beria, el a și publicat-o; în timp ce volumele lui Lenin apăsăre în tiraje de 20 de mii de exemplare, această carte a fost tipărită într-un tiraj de 30 de mii, bătînd toate recordurile de rapiditate în tipărire și răspîndire. Acest episod caracterizează bine esența slugarnică, carieristă, a lui Iosif Chișinevșchi.

Calomniind partidul și șteacînd linia sa, făcîndu-și discredițe conducerea partidului, deșăgîndu-și marile realizări obținute în anii pînă la Congresul al XX-lea, I. Chișinevșchi și M. Constantinescu au umenit să dea dezbaterii documentelor Congresului un caracter de adevărată mișcare de propagandă în spiritul anarhic și a stihiei mic-burghize, ceea ce ar fi creat un mare pericol pentru unitatea și forța partidului.

Așa cum a ieșit la iveală mai tîrziu, I. Chișinevșchi și Miron Constantinescu au stabilit o platformă comună, discutînd în afara organelor de partid din care făceau parte problemele politicii partidului și vieții de partid, au încercat să atragă de partea lor și alți membri ai Biroului Politic, găsînd sprijin la tovarășii Constantin Pirvulescu, care nici pînă astăzi nu și-a analizat răspunderea în legătură cu aceste fapte antipartinic.

Comitetul Central, analizînd activitatea deșăgătată de partid nostru pe baza concluziilor Congresului al II-lea al P.M.R. și în lumina evenimentelor internaționale petrecute după Congresul al XX-lea al P.C.U.S., a condamnat cu toată hotărîrea activitatea antipartinică, fracționistă a lui Chișinevșchi și Constantinescu, a hotărît eliminarea lor din funcțiile de conducere pe care le dețineau.

În lumina învățămintelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. apare și mai clar însemnătatea luptei principale pe care a dus-o partidul nostru de-a lungul anilor pentru călirea sa marxist-leninistă, pentru eliminarea unității rîndurilor sale și aplicarea consecventă a normelor și principiilor leniniste în viața de partid.

Așa vrea, tovarășii, să atragă aici atenția asupra necesității de a se reglementa problema denumirilor ce se atribuie unor localități, străzi, așezăminte publice, întreprinderi, unități socialiste din agricultură.

În primul rînd, consider nejust că s-a acordat unora dintre acestea nume ale unor persoane în viață — și propun să se pună capăt acestei situații.

În al doilea rînd, există dezordine în ce privește acordarea de nume ale unor persoane ce nu mai sînt în viață; adeseori astfel de denumiri se dau fără nici o aprobare, se dă același nume unui număr mare de străzi, gospodării colective etc. Este necesar să se procedeze la reexaminarea unor astfel de denumiri, urmind că pe viitor, asemenea denumiri să se atribuie numai cu aprobarea forurilor centrale.

III.

Tovarăși,

Insemnătatea Congresului al XX-lea în dezvoltarea mișcării comuniste mondiale, în întărirea coeziunii ei ideologice și organizatorice, în asigurarea unității și forței sale, este o realitate care nu poate fi negată. Vă amintim proclamațiile ideologice și organizatorice ale Congresului al XX-lea despre o așa-zisă „criză” a comunismului mondial, atacurile înverșunate ale reacțiilor și agenților imperialiste și trădătorilor și negațiilor de tot felul, cu scopul de a provoca o asemenea criză. Și cu ce s-au soldat acestea? Mișcarea comunistă și muncitorească internațională s-a dezvoltat și mai viguros, a obținut succese tot mai importante. Aceasta o demonstrează și faptul că în anul care a trecut de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. numărul partidelor comuniste și muncitorești a crescut cu încă 12, iar numărul total al comunistilor cu încă 7 milioane de oameni. Marea armată internațională a comunistilor umeste astăzi în rîndurile ei aproximativ 40.000.000 de membri și exercită o influență imensă în viața popoarelor, fiind cea mai puternică forță a progresului social din lumea întreagă.

Hotărîrile Congresului al XX-lea au avut, de asemenea, o deosebită însemnătate pentru activitatea ideologică a partidelor comuniste și muncitorești, stimulînd gîndirea marxist-leninistă. Avîntul activității teoretice creatoare a mișcării comuniste și-a găsit expresie în contribuția pe care au adus-o la dezvoltarea marxism-leninismului Congresele XX, XXI și XXII ale P.C.U.S., congresele altor partide frățești, precum și Consfătuirile partidelor comuniste și muncitorești din 1957 și 1960.

Mișcarea comunistă și muncitorească internațională pășește ferm pe calea leninismului, conștientă de sarcinile și răspunderile ei istorice, mai bine pregătită pentru îndeplinirea lor, mai temeinic înarmată în lupta împotriva ideologiei burgheze, împotriva revizionismului contemporan, cit și împotriva dogmatismului și sectarismului.

Unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste și muncitorești s-a consolidat și mai mult datorită dezvoltării continue a relațiilor frățești, bazate pe principiile egalității în drepturi și colaborării tovarășești dintre țările socialiste și dintre partidele comuniste.

După Congresul al XX-lea al P.C.U.S., partidele comuniste și muncitorești au găsit forma cea mai potrivită de organizare a relațiilor dintre ele, pe bazele deplinului egalității, care să asigure unitatea de gîndire și acțiune, întărirea coeziunii ideologice, schimbul de experiență și coordonarea luptei comune. Această formă o constituie întîlnirile, consultările sau conferințele mai largi, la care se elaborează puncte de vedere unite și se stabilesc liniile directoare de activitate. Interesele mișcării comuniste — se arată în Declarația Consfătuirii din 1960 — vor fi respectate solidară de către fiecare partid comunist a aprecierilor și concluziilor elaborate în comun la consfătuirile lor de către partidele frățești, cu privire la sarcinile comune ale luptei împotriva imperialismului, pentru pace, democrație și socialism”.

În promovarea acestor principii de activitate, un rol deosebit revine P.C.U.S., unanim recunoscut ca detașament de frunte al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Partidul nostru și-a adus contribuția la întărirea unității internaționale a țărilor socialiste și partidelor comuniste și muncitorești, miliînd pentru dezvoltarea continuă a acestei unități, pentru apărarea purității teoriei marxist-leniniste.

Pentru fiecare partid comunist nu există îndatorire mai importantă față de propriul popor, obligație mai înaltă decît grija pentru înființarea permanentă a coeziunii lagărului socialist și a mișcării comuniste și muncitorești internaționale sub steagul marxism-leninismului.

Tovarăși,

Comitetul Central a informat la timp partidul asupra liniei antileniniste, scizioniste a conducătorilor Partidului Muncii din Albania în frunte cu Enver Hodja și Mehmet Shehu, linie care s-a reflectat în poziția reprezentanților P.M.A. la Consfătuirea partidelor frățești ținută la București cu prilejul Congresului al III-lea al partidului nostru, răbunînd apoi cu deosebită inten-

ționate la Consfătuirea din 1960. Conducătorii P.M.A. atacă cu o îndrăjire furibundă linia și hotărîrile Congresului al XX-lea și al XXII-lea ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, dezvăluirea deschisă și hotărîtă a cultului personalității lui Stalin și a urmărilor sale nefaste.

De ce se ridică ei cu atîta înverșunare împotriva criticării cultului personalității, de ce iau apărarea gravelor încălcări comise de Stalin în activitatea sa? Pentru că ei înșiși au instaurat și mențin de mulți ani în Albania stări de lucruri identice cu cele împotriva cărora s-au ridicat Congresele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — practicînd în întreaga viață de partid și de stat metode proprii cultului personalității, cu întregul lor cortegiu de abuzuri.

Erizîndu-se în mod ridicol în „apărători ai purității” marxism-leninismului, ei, sub firma luptei împotriva revizionismului contemporan, atacă linia generală după care se călăuzesc partidele comuniste în principalele probleme actuale, tezele fundamentale ale Consfătuirilor partidelor comuniste și muncitorești din 1957 și 1960, fără să se sinchisească de faptul că aceste documente poartă și semnătura lor.

Aceiași oameni care, camufliîndu-și adevăratele sentimente timp de ani de zile într-un limbaj tipător nu pridideau cu jurămintele lor ipocrite de „dragoste” față de U.R.S.S., atacă acum în mod calomnios P.C.U.S., Comitetul său Central, celelalte partide marxist-leniniste.

Conducătorii albanezi au încălecat principiul recunoscut la Consfătuirea din 1960 potrivit căruia deosebirile de vederi dintre partide se rezolvă pe calea întîlnirilor și consultărilor directe; ei au respins cu îndărătnicie propunerile repetate și eforturile răbdătoare ale conducerii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de a se clarifica, prin discuții tovarășești, situația creată. Încercîndu cu alte partide frățești, și partidul nostru a depus eforturi pentru a contribui la pășirea de către conducătorii albanezi a pozițiilor lor greșite și la revenirea lor pe drumul unității cu celelalte țări socialiste și partide frățești. Dar aceste eforturi s-au lovit de refuzul conducătorilor Partidului Muncii din Albania.

Considerăm pe deplin just că la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. s-a pus deschis, în mod principal, problema relațiilor cu conducerea Partidului Muncii din Albania și a liniei pe care o urmează aceasta. Cele mai multe partide comuniste și muncitorești, reprezentate la Congres, între care și partidul nostru, au condamnat cu hotărîre linia antileninistă a conducătorilor albanezi.

Nu putem fi de acord cu părerea delegației Partidului Comunist Chinez că punerea deschisă la Congres a problemei relațiilor cu conducerea Partidului Muncii din Albania ar putea să dăuneze coeziunii lagărului socialist. Critica deschisă a liniei conducătorilor Partidului Muncii din Albania a fost justă și necesară; în mîsură cît muncitorească nu pe există altfel de relații decît cele principale, bazate pe fidelitatea față de marxism-leninism și față de principiile internaționalismului proletar.

Noi împărtășim părerea exprimată la Congres că dacă tovarășii chinezi ar dori să denunțe eforturile pentru normalizarea relațiilor dintre Partidul Muncii din Albania și partidele frățești, nimeni altul n-ar putea contribui mai bine la rezolvarea acestei sarcini. Aceasta ar fi într-adevăr în folosul coeziunii mișcării comuniste și ar corespunde în primul rînd intereselor poporului albanez și ale Partidului Muncii din Albania.

După cum știți, după Congresul al XXII-lea, conducătorii Partidului Muncii din Albania și-au intensificat și mai mult atacurile calomnioase împotriva liniei generale a partidelor comuniste și muncitorești și îndeosebi împotriva Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a conducerii sale.

Conducătorii Partidului Muncii din Albania își asumă o grea răspundere pentru linia lor, dăunătoare intereselor construcției socialismului în Albania, ale lagărului socialist și ale mișcării comuniste internaționale.

IV.

Tovarăși,

Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a făcut o amplă analiză a situației internaționale, a principalelor fenomene de pe arena mondială, a caracteristicilor epocii noastre în care se înfăptuiește procesul grandios de trecere a omenirii de la capitalism la socialism.

Cele mai esențiale probleme ale lumii: etapa nouă în care se găsește sistemul socialist mondial, agravarea crizei generale a capitalismului, perspectivele evoluției celor două sisteme social-economice mondiale, problema călirii de trecere a diferitelor țări la socialism, dezvoltarea noilor state independente, problemele păcii și războiului — toate aceste probleme de însemnătate fundamentală pentru omenire își găsesc o profundă analiză științifică în Programul P.C.U.S. și în celelalte documente ale Congresului.

Fenomenul social cel mai important al epocii contemporane îl constituie formarea sistemului mondial socialist, schimbarea fundamentală a raportului de forțe în favoarea acestuia, întărirea și transformarea lui în factorul hotărîtor al dezvoltării societății.

Importantele succese obținute de țările socialiste în dezvoltarea forțelor de producție și în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, întreaga operă de construcție a socialismului și comunismului, relațiile internaționale statornice în cadrul lagărului socialist atonează cu putere asupra conștiinței maselor din toate țările, contribuie la accelerarea mersului înainte al popoarelor pe calea progresului.

Măreția comunitate a țărilor socialiste reprezintă o uriașă forță politică, economică și morală de care lumea capitalistă este nevoită să țină seama, într-o măsură din ce în ce mai mare.

În puternic contrast cu linia continuu ascendentă a dezvoltării sistemului mondial socialist, se accentuează declinul capitalismului, intrat în noua etapă a crizei sale generale.

Procesul descompunerii și pieririi sale inevitabile este demonstrat de faptul că în ultimii ani imperialismul și-a pierdut în mod definitiv dominația asupra majorității popoarelor. Cea mai mare parte a omenirii o formează acum lumea socialistă și a fostelor țări coloniale și semicoloniale care și-au cucerit independența națională.

Este deosebit de importantă analiza făcută de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. particularităților actuale etapei a crizei generale a capitalismului, ascuțirii contradicțiilor lăuntrice ale sistemului capitalist. Trecerea la capitalismul monopolist de stat, militarizarea tot mai intensă a economiei nu înlătură ci agravează plăgiile de nevindecă ale sistemului capitalist — așa cum arată accentuarea instabilității și intensificarea fenomenelor de putrefacție din economia țărilor capitaliste, folosirea incompletă a capacităților de producție, crizele periodice la scurte intervale, șomajul cronic de masă. În S.U.A., în timp ce milioane de oameni nu pot găsi de lucru, o parte considerabilă a utajelor și agregatelor — într-o serie de ramuri pînă la 30 și 40 la sută — stau nefolosite. Toate acestea constituie o reflectare a principalelor contradicții a orînduirii capitaliste — între înaltul nivel de dezvoltare a forțelor de producție și relațiile de producție învechite, care frînează creșterea producției sociale.

În lumea capitalistă se ascut antagonismele de clasă, se intensifică lupta clasei muncitoare; participarea a peste 53.000.000 de oameni ai muncii la lupta grevistă numai în 1960 — iată cum arată în fapte „pacea socială”, „armonia între clase”, despre care vorbesc ideologii burghezi. Cuvîntările la Congres ale reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările capitaliste oferă un tablou viu al creșterii, ca amploare și combativitate, a luptei clasei muncitoare și maselor largi, al împletirii tot mai strînsă a acțiunilor pentru îmbunătățirea condițiilor de trai cu mișcarea tot mai largă pentru pace, democrație și progres social.

Agravarea continuă a contradicțiilor care macină temeliele capitalismului face să apară și mai limpede că socialismul reprezintă singura cale de rezolvare a problemelor de importanță vitală aflate în fața omenirii. De aci izvorăște uriașă însemnătatea a tezelor cuprinse în Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la diversitatea formelor de trecere de la capitalism la socialism — teze care orientează partidele frățești spre aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste. Dar oricare ar fi forma în care se înfăptuiește trecerea de la capitalism la socialism, aceasta nu este posibilă decît pe calea revoluției, iar esența puterii de stat nou, populare, va fi aceeași — dictatura proletariatului, care reprezintă adevărata democrație, democrația pentru oamenii muncii.

Un mare proces revoluționar care schimbă înființarea lumii contemporane îl constituie prăbușirea sistemului colonial. Desprinderea din lanțurile robiei coloniale a peste 1 miliard și jumătate de oameni, transformarea fostelor țări coloniale dintr-o rezervă a imperialismului într-o forță tot mai activă antilimprialistă dau lovituri puternice imperialismului, adîncind criza generală a sistemului capitalist.

Lichidarea totală a rămășițelor robiei coloniale este o necesitate obiectivă dictată de însuși mersul istoriei. Totodată, aceasta va avea ca urmare înlăturarea sursei permanente de primejdii pentru pacea generală pe care o reprezintă războa-

iele purtate de „civilizatorii” colonialiști ca și folosirea privilegiilor coloniale pentru instalarea de baze militare și pentru atragerea noilor state în cursa inarmărilor. Pornind de la interesele popoarelor încă subjugate cit și ale întăririi securității internaționale, U.R.S.S. a prezentat la Organizația Națiunilor Unite cunoscuta propunere ca anul 1962 să devină anul lichidării definitive a colonialismului pe întreaga noastră planetă, propunere sprijinită de țările socialiste, precum și de numeroase state nesocialiste.

Cu o forță irezistibilă crește valul luptei popoarelor pentru dobîndirea dreptului de a-și hotărî singure soarta, pentru consolidarea și dezvoltarea independenței recent cucerite. În desfășurarea cu succes a acestei lupte sînt de o uriașă însemnătate existența sistemului mondial socialist, ajutorul frătesc al țărilor socialiste, în care popoarele coloniale, ca și popoarele care au scuturat jugul imperialismului de cei mai sinceri și mai de nădejde prieteni.

Un exemplu elocvent îl oferă în această privință Cuba revoluționară; în cluda tuturor acțiunilor agresive întreprinse de cercurile imperialiste din S.U.A. — de la război economic și încercări de izolare politică, pînă la organizarea invaziei armate — eroicul popor cuban se dovedește de neînfrînt, ținînd sub steagul libertății. În fața agresorilor, Cuba nu este singură; în lupta dreaptă pe care o duce, ea găsește sprijin în rîndul unor puternice forțe internaționale, în frunte cu lagărul socialist. O efervescentă fără precedent a cuprins continentul Americii Latine; popoarele latino-americane se ridică cu hotărîre la luptă pentru apărarea independenței, pentru democrație și progres.

Congresul al XXII-lea a acordat o uriașă atenție luptei pentru pace. El a reafirmat tezele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și ale Consfătuirilor din 1957 și 1960 cu privire la posibilitatea reală a preîntîmpinării unui nou război mondial, subliniînd cu o nouă forță însemnătatea principiului leninist al coexistenței pașnice, ca principiu de bază, cu caracter permanent, al politicii externe a statului socialist pentru întreaga epocă istorică a trecerii omenirii de la capitalism la socialism. Aceste idei exercită o imensă influență mobilizatoare asupra tuturor popoarelor.

Imperialismul a generat în viața internațională relații înțelețite față de forță, pe agresiune de pe urma căreia omenirea a avut de îndurat suferințe incalculabile. A obține ca în raporturile dintre state să triumfe principiile noi promovate de socialism, principiile păcii și egalității în drepturi, ale respectului față de independența și suveranitatea tuturor țărilor — iată un obiectiv care însușește pe fiecare om cinstit, iubitor de pace, din orice parte a lumii.

În legătură cu aceasta apare limpede ce importanță excepțională prezintă pentru destinele popoarelor existența sistemului mondial socialist, ce mare ferdire este tot pentru întreaga omenire că forțele socialismului precumpănesc tot mai mult asupra celor ale imperialismului. În epoca noastră forțele care stau de strajă pînă dispun de mijloace puternice pentru a-i împiedica pe imperialiști să dezlănțuie un război mondial. Creșterea și întărirea continuă a socialismului înseamnă întărirea forțelor păcii.

La Congres a apărut din nou, cu o mare claritate, rolul U.R.S.S. ca principală forță a apărării păcii. Uniunea Sovietică militează cu o perseverență neobosită pentru soluționarea pașnică a problemelor internaționale. Politica ei externă îmbină fermitatea față de umilțirile cercurilor agresive imperialiste cu suplețea și elasticitatea în căutarea și valorificarea oricăror posibilități de destindere a încordării internaționale, de atragere a noi și noi state și categorii sociale pe pozițiile păcii. Această politică leninistă, dinamică, și realistă, de largă perspectivă, determină continue deplasări în opinia publică mondială, contribuie în mod hotărîtor la izolarea crescîndă a promotorilor politici de război, la creșterea și unirea tot mai strînsă a forțelor păcii.

Politica de pace a Uniunii Sovietice și a celorlalte state socialiste și-a găsit expresia în eforturile lor susținute pentru înlăturarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin încheierea grăbnică a Tratatului de pace cu Germania și normalizarea, pe această bază, a situației Berlinului occidental. Aceasta este o problemă vitală pentru asigurarea păcii în Europa și în lume. A minimaliza primejdia pe care o reprezintă imperialismul agresiv vest-german pentru pace în Europa, așa cum încercă să facă unii oameni politici din Occident, ar însemna a desăvîrși în trecut istoria și interesele vitale ale popoarelor, care în decursul unei singure generații au îndurat de două ori grele suferințe din vîna militarismului german. Astăzi nu este pentru nimeni un secret că Bundeswehrul german a fost reînviat, că în mîna foștilor generali ai lui Hitler — autori ai cunoscutelor planuri de cucerire a Europei — care proferează fășii amenințări revanșarde la adresa unor state vecine, sînt puse arme dintre cele mai moderne. Interesele tuturor popoarelor, inclusiv ale poporului german, cer să se pună capăt reînarmării militarilor vest-germani, să se lichideze focarul de război din R. F. Germană.

Tocmii de aceea țările socialiste cheamă puterile occidentale la încheierea Tratatului de pace german și transferarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat, cu cele mai largi garanții internaționale. În vederea soluționării de comun acord a acestei importante probleme internaționale, Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au propus în repetate rînduri puterilor occidentale să ia loc la masa tratativelor. Acest spirit constructiv și-a găsit o nouă expresie în faptul că guvernul sovietic, prouîndu-se cu toată fermitatea pentru soluționarea rapidă a problemei germane, a declarat că nu insistă în mod neapărat asupra termenului de 31 decembrie pentru semnarea tratatului, dacă puterile occidentale se vor arăta dispuse să colaboreze la reglementarea acestei probleme. Considerăm justă și sprijinim întru totul această poziție. Ceea ce înțelegem în primul rînd este nu data, ci fapta de a începe rezolvarea problemei Berlinului și va putea fi tergiversată la infinit, ci rezolvarea efectivă a problemei, în interesul întăririi păcii pe continentul nostru și în lume.

În această ordine de idei este pozitiv faptul că în unele declarații recente președintelui S.U.A., J. Kennedy, se referă la necesitatea tratativelor pentru examinarea problemelor care provoacă încordare între state, inclusiv a problemei Germaniei și Berlinului occidental.

Dacă puterile occidentale s-ar situa în problema tratativelor pe o poziție care să pornească nu de la premiza menținerii rămășițelor celui de-al doilea război mondial și a actualei situații anormale din Berlinul occidental, ci de la necesitatea înlăturării focarului de război din R.F.G. și reglementării problemei germane în conformitate cu interesele tuturor statelor iubitoare de pace, aceasta ar fi numai spre binele păcii în Europa și în lumea întreagă.

Opinia publică internațională este însă pe drept cuvînt neliniștită de faptul că guvernul R.F.G., în frunte cu Adenauer, răspund poziției rezonabile a statelor socialiste prin acțiuni menzinoase în mod deliberat pentru a împiedica situația prietenoasă creată în centrul Europei.

În actualele condiții, cînd datorită existenței armei termonucleare un nou război ar aduce omenirii distrugerii incalculabile, nu există obligație mai imperioasă decît aceea a unirii și concentrării eforturilor tuturor forțelor păcii pentru zădărnicierea uneltirilor agresive ale cercurilor imperialiste.

Există o cale sigură pentru a se pune capăt în mod radical pericolului de război, încordării și suspiciunii: lichidarea a înșeși mijloacelor de purtare a războaiului. Înfiptuirea dezarmării generale și totale. Congresul al XXII-lea al P.C.U.S. a ridicat și mai sus steagul luptei pentru dezarmare, înscind această cerință majoră a popoarelor. Ca obiectiv programatic al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și reafirmînd hotărîrea U.R.S.S. de a depune în continuare toate eforturile pentru eliberarea omenirii de povara cursei înarmărilor și de pericolele legate de aceasta.

Popoarele iubitoare de pace, cercuri din cele mai largi ale opiniei publice care mănesc cu îngrijorare creșterea stocurilor de arme nicioitoare sprijină poziția Uniunii Sovietice, subliniind și la actuala sesiune a O.N.U., de a fi gata să semneze imediat un acord de dezarmare generală, acceptînd propunerile puterilor occidentale cu privire la control, dacă și acestea acceptă programul dezarmării generale. Hotărîrea guvernului sovietic privind reluarea tratativelor de la Geneva în problema încetării experimentelor atomice militare precum și noile propuneri în acest domeniu, reflectă dorința Uniunii Sovietice de a nu precepuți nici un efort pentru a apropia ziua în care arma nucleară va înceta să mai amenințe omenirea.

Este semnificativă adoptarea recentă de către Adunarea Generală a O.N.U. a unei Declarații cu privire la interzicerea folosirii armei nucleare. La acest succes al forțelor păcii s-a ajuns în urma voburilor țărilor socialiste, ale noilor state independente și ale unui număr de alte state; în schimb hotărîrea n-a obținut sprijinul marilor puteri occidentale. Oglîndî schimbările care se produc azi în lume, votul de la O.N.U. a făcut totodată să apară în adevărata lor lumină pozițiile diferitelor state față de o problemă vitală pentru omenire, care frîmțită alt de mult popoare.

Un rol important în însănoșirea întregii situații internaționale îl poate avea crearea unor zone fără arma atomică. Ideea creării unor asemenea zone, ca o contribuție la întărirea păcii generale prinde rădăcini tot mai largi în viața internațională; aceasta o arată între altele rezoluția adoptată recent

la O.N.U. cu privire la transformarea Africii într-o zonă denuclearizată. Iată încă o confirmare a oportunității și caracterului actual al propunerii guvernului român cu privire la dezvoltarea unor relații de bună vecinătate în Balcani și crearea unei zone denuclearizate în sud-estul Europei. Cercurile conducătoare din Grecia și Turcia, urmind linia politică a Blocului agresiv N.A.T.O., resping propunerile constructive ale țărilor socialiste, menite să consolideze pacea în Balcani. În ce ne privește, convinși de marea însemnătate a acestei propuneri pentru popoarele țărilor balcanice și pentru pacea în Europa, ne vom continua cu perseverență eforturile în această direcție.

Promovînd cu consecvență o politică de coexistență pașnică, statele socialiste apreciază cu luciditate situația internațională și, conștiente de răspunderea ce le revine față de soarta popoarelor lor și de interesele păcii în lume, iau măsurile necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, ca răspuns la pregătirile agresive ale puterilor imperialiste. Cercurile cele mai largi ale opiniei publice s-au putut convinge din experiența întregii perioade postbelice că Uniunea Sovietică, statele socialiste și-au pus întodeauna forța în slujba apărării păcii, a înfrînării cercurilor agresive imperialiste, a preîntîmpinării unui război mondial distrugător.

Credivoșii misiunii lor istorice, comunistii țin ferm în mîinile lor steagul păcii, urind în jurul lor mase mereu mai largi în lupta pentru zădărnicierea uneltirilor agresive ale cercurilor imperialiste pentru salvagardarea păcii. Cu prilejul Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., partidele comuniste și muncitorești și-au exprimat din nou hotărîrea de a păși mai departe pe calea luptei pentru apărarea păcii, potrivit intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor, ale întregii umanități.

Evoluția evenimentelor internaționale confirmă justetea politicii externe a țărilor lagărului socialist. În calitate de membră a comunității frățești a statelor socialiste, țara noastră va urma și pe viitor neabătut, aceeași politică de apărare a păcii, și, în strînsă unire cu toate forțele mondiale ale păcii, va milita pentru zădărnicierea uneltirilor agresive imperialiste, sprijinind orice inițiativă constructivă și sprijindu-și propria contribuție la rezolvarea pașnică a problemelor litigioase. Republica Populară Romîniă va depune de asemenea toate eforturile pentru extinderea relațiilor pașnice și a schimburilor economice și culturale cu toate statele, pentru dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate și a colaborării internaționale, pentru promovarea perseverență a principiilor coexistenței pașnice și statornicirea unei păci trainice în lume.

Tovarăși,

Programul P.C.U.S. reprezintă pentru poporul nostru intruchiparea propriului său viitor luminos, el răsună pentru oamenii muncii din țara noastră ca o chemare la muncă și luptă pentru desăvîrșirea construcției socialiste și crearea condițiilor de trecere treptată la construirea comunismului în Republica Populară Romîniă.

Studierea documentelor Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. de către toți membrii partidului și de către oamenii muncii se va face în strînsă legătură cu sarcinile puse de partid în actuala etapă a construcției socialiste în țara noastră, cu sarcinile de perspectivă ale dezvoltării țărilor noastre, cu sarcinile generale ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Principalele învățăminte ale construcției socialiste și comuniste subliniate de Congres evidențiază justetea liniei politice a partidului trasată de Congresul al III-lea al P.M.R., al cărei obiectiv fundamental este dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, creșterea accelerată a forțelor de producție ale țărilor, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie.

Intrîm în al treilea an al planului de 6 ani cu un bogat bilanț de realizări în dezvoltarea economiei naționale, rol al vastei activități creatoare desfășurate de oamenii muncii sub conducerea partidului.

Planul de stat pe 1962 prevede sarcini deosebit de importante pentru creșterea în ritm rapid a industriei, pentru sporirea producției industriale și agricole, ridicarea bunăstării materiale a celor ce muncesc.

În prezent are loc în întreaga țară dezbateră prevederilor planului pe 1962. Sarcina principală care stă în fața organelor și organizațiilor de partid, a organizațiilor sindicale și de U.T.M., a conducătorilor ministerelor și întreprinderilor este de a asigura realizarea și depășirea planului pe 1961, creînd condițiile pentru îndeplinirea ritmică și la toți indicii a planului de stat pe 1962.

Poporul nostru este conștient că realizarea planului de 6 ani va deschide în fața sa noi orizonturi luminoase, va crea condiții pentru o și mai puternică înflorire a patriei socialiste. Pe baza indicațiilor Congresului al III-lea al P.M.R., care a stabilit liniile directoare ale dezvoltării țărilor noastre în perspectivă se elaborează în prezent programul de dezvoltare a economiei naționale pînă în 1980. Obiectivul fundamental al acestui program va fi crearea bazei tehnico-materiale necesare trecerii treptate la construirea comunismului, asigurarea unui avînt uriaș al forțelor de producție pe baza continuării industrializării socialiste, acordîndu-se neabătut prioritate industriei grele și îndeosebi construcțiilor de mașini, dezvoltarea multilaterală a agriculturii socialiste, — în vederea obținerii unui belșug de bunuri.

Muncind cu entuziasm și abnegație pentru dezvoltarea Republicii Populare Romîne, bucurîndu-se de ajutorul frătesc al Uniunii Sovietice, de avantajele colaborării și într-ajutorării dintre toate țările lagărului socialist, poporul nostru își va transforma patria într-o perioadă istorică scurtă într-o țară avansată din punct de vedere al producției și consumului pe locuitor, va păși în comunism, mai mult sau mai puțin în același timp cu toate popoarele marii comunități socialiste.

Condiția de bază a înfăptuirii sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste o constituie ridicarea neîncetată a rolului conducător al partidului în toate domeniile activității economice, politice și social-culturale. Așa cum s-a subliniat la Congresul al III-lea al partidului, este necesar să se acorde și de acum înainte principala atenție întăririi neîncetate a partidului, a rîndurilor sale, aplicării

ÎN PRAGUL SĂRBĂTORII MAJORATULUI

Cu succese în muncă și învățatură

Un tînăr de statură mijocie traversează atelele de la un capăt la celălalt. În mîna dreaptă, strînge cu grijă un caiet albastru, etichetat. Calcă grăbit. Pătrunde în biblioteca uzinei, își așază caietul pe pervazu ferestrei deschise și apoi se îndreaptă spre fișierele așezate pe masă.

Pe eticheta caietului stă scris cu litere caligrafiate: „Insemnări, Bucur Cornel, matrice, secția școlii și uzinei. Uzina de mașini electrice București”.

Vintul pătrunde pe fereastră, îndiscret. Cu aripi nevăzute răsfoiește cu o rapiditate uimitoare filele caietului, așezându-se în față cea din urmă însemnare: „Anul acesta, împreună cu alți 14 tineri muncitori, împlinesc 18 ani. Voi deveni cetățean major al patriei mele. Colectivul fabricii ne va sărbători. Sint emoționat. Ce-i drept, am mai avut emoții și în alte împrejurări... Ziua cînd am primit carnetul U.T.M. sau cea dintîi zi de școală bîncară, mîna adus tot atîtea emoții. De data aceasta însă, evenimentul are ceva cu totul deosebit. Voi deveni major, voi avea drepturi și îndatoriri. Mi s'vor acorda încredere colosală, voi avea răspunderi față de patrie, față de mine însumi. Sint

bucuros și mîndru! Aștept sărbătoarea cu nerăbdare. În cinstea ei mă voi strădui să dobîndesc succese și în atelier și la școală...”

...A doua zi. Ora 8,30. Sirena sună începerea lucrului. Bucur Cornel a venit în secție cu un sfert de oră mai devreme. Poartă un hățiat îngrijit. Locul de muncă este curat. Pe masă, așază cu grijă un șubler, un ac de trasat, un ciocan și alte cîteva unelte. Șeful de echipă Tugurlan Dumitru și maestrul Nachlic Iosif îi string mîna și îi spun:

— Astăzi vei lucra o matrice de decupare pentru port perii la motoare electrice.

...Ora 14,30. Maistrul secției notează următoarele aprecieri: „Bucur Cornel s-a prezentat în secție la timp. Și-a organizat bine locul de muncă. A folosit rațional timpul. A realizat economii la bucă-fie de oțel. Trașajul pieselor, decuparea prin găurire, ajustarea matricei s-au executat în condiții bune. Tînărul este printre cei dintîi. Depășirea planului s-a realizat în proporție de 15 la sută.”

...Ora 15. Bucur Cornel vizitează biblioteca uzinei. Solicită romanele istorice ale lui Sadoveanu.

...Ora 16. Tînărul la parte la repetițiile brigăzii artistice de agitație.

...Ora 19. Școala medie se răia nr. 2. Clasa a VIII-a. Ora de matematică. Este examinat elevul Bucur Cornel. Întrebarea? Despre criteriile de egalitate ale triunghiurilor. Elevul răspunde prompt. Profesorul îl răsplătește cu nota 9.

...Ora 20. Această școală. Ora de istorie. Elevul Bucur Cornel vorbește despre războaiele dintre greci și persi. Profesorul îl notează cu 10.

...Ora 21. Elevii părăsesc școala. În banca sa, tînărul Bucur Cornel mai înfrize cîteva clipe ca să-și continue însemnările zilnice.

Nu știu ce va scrie acolo de data aceasta.

Cred însă că cele mai potrivite cuvinte pe care Bucur Cornel le-ar fi putut scrie în carnetul său, sunau cam așa: „Astăzi am avut o mare bucurie. Maistrul mi-a spus un „bravo, băiete” care înseamnă mult. Am depășit planul cu 15 la sută. Am avut în lăptășul de citit de la bibliotecă. Am participat și la repetiția brigăzii artistice. Am obținut nota 9 la matematică și nota 10 la istorie. Tot azi, unul dintre profesori m-a întrebat cîți ani am. Am răspuns mîndru: „Voi împlini foarte curînd 18 ani!”

Doar amintiri...

Comitetul raional U.T.M. Aleșd a dobîndit în ultimii doi ani o bună experiență în organizarea pregătirilor pentru sărbătoarea majoratului. Anul trecut, de pildă, în 22 centre de comune s-au organizat conferințe și expuneri despre drepturile și îndatoririle tinerilor ce împlinesc 18 ani. În comunele Dămăș, Zece Hotare, Beznea, președinți ai staturilor populare și numeroși deputați au vorbit tinerilor despre realizările regimului nostru democratic-popular. Un alt prilej de a dezvolta la tineri dragostea pentru patria socialistă, dorința de a o vedea tot mai bogată, mai înfloritoare, au fost și numeroasele activități de folos obștec organizate în comunele Cheghie, Tilecșu, Remeș, Uileacu de Criș, Braica la care tinerii de 18 ani, mobilizați de organizația U.T.M., au participat cu încredere. Comitetul raional a sursat organizațiile U.T.M. de pildă, cele din comunele Zece Hotare, Aleșd, Uileacu de Criș și organizarea „Joi ale tineretului” în cadrul cărora tinerii de 18 ani au învățat cîntecul revoluționare, poezii despre patrie și parid.

Era firesc ca experiența pozitivă dobîndită în anii trecuți să fie folosită din plin, cu succes, și în anul acesta. Din păcate, însă, în prezent pregătirile pentru majoratul în raionul Aleșd nu se fac simțite.

Comitetul raional U.T.M. a întocmit un plan de măsuri în legătură cu sărbătoarea majoratului.

Practic însă în nici o organizație de bază nu s-a făcut nimic.

În timpul destul de scurt cîm mai rămînea, comitetul raional U.T.M. va trebui să se ocupe permanent și temeinic de organizarea unor activități educative în cadrul organizațiilor de bază U.T.M., activități menite să contribuie la educarea comunității a tinerilor de 18 ani. O deosebită grijă va trebui să acorde comitetul raional realizării ciclului de conferințe și expuneri prin care tinerii de 18 ani să cunoască marelui program elaborat de cel de-al III-lea Congres al partidului, să înțeleagă superioritatea sistemului socialist, politica externă a statului nostru.

NICOLAE NASTA

VIORICA CLONDA

O. TUDOREL

„Pentru noi, cei de 18 ani...”

— Tatăl meu a muncit de mic copil ca hamal în port. Viața lui în trecut a fost rar luminată de cîte o rază de bucurie. Trăia și muncea din greu, apăsîndu-se sub povara ce-i apăsa grumazii ca să hrănească cele patru guri de acasă. Viața adevărată și bucuria de a trăi a cunoscut-o abia în anii regimului democratic-popular, cînd datorită grijii partidului a primit pensie, bătrînețea fiindu-i asigurată.

Așa mi-a vorbit într-una din aceste zile tînărul Ciobanu Costică, din secția ajustaj a Uzinei „Laminorul” — Brăila, despre tinerețea tatălui său.

— Azi, noi tinerii trăim o viață plină de bucurii, asemîndu-se cu cea a tinerilor din vremurile noastre. Și utemistul Ciobanu Costică a continuat să-mi vorbească despre emoția și nerăbdarea cu care el și ceilalți tineri de aceeași vîrstă cu dînsul din uzină așteaptă momentul cînd vor pași pragul majoratului.

— În uzina noastră se organizează acțiuni interesante în vederea sărbătoririi majoratului nostru. Mă, ca și ceilalți de vîrstă mea din uzină, lu-

crul acesta ne face să ne simțim mîndri de atenția și grija ce ni se arată, să ne gîndim cu mai multă maturitate la răspunsurile pe care le avem. Uite, spre exemplu, pînă în prezent noi cei de 18 ani, am fost antrenați la acțiuni de muncă patriotică pentru amenajarea parcului Kiseleff din oraș, iar împreună cu ceilalți tineri la clubul uzinei vom învăța cîntecul și poeziile patriotice. Multe lucruri din viața amărîd din trecut cunosc din cele spuse de tata și voi mai afla multe de la înfrînirile cu oamenii vîrstnici, cu comunistii, care vor fi organizați în cadrul uzinei noastre.

Într-adevăr, programul pregătirii sărbătorii celor ce împlinesc 18 primăveri cuprinde multe acțiuni frumoase în vederea desfășurării în cît mai bune condiții a acestui important eveniment în viața tinerilor care devin majori. Chiar în săptămîna aceasta, la „Joi tineretului” se va vorbi despre realizările tinerilor din uzină care vor fi sărbătoriți, iar brigada artistică de agitație a sectorului laminor 2 va prezenta în cinstea lor un spectacol.

MARIN ROTARU
colectivist

Pionieri în vizită la laboratorul de analize din cadrul Combinatului de produse lactate-București.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

PICTORII SATULUI

Tinerii Maria Lupu, Maria Căpraru și Alexandru Borda sînt cunoscuți în satul Corbască, raionul Ajușd, ca talentați pictori amatori. Încă de pe cînd erau mici și desenați pe nițușca pe pămîntul umed, portretele copiilor cu care se jucaseră în uita tînăteia ploti, ori de pe cînd desenați pe garduri, cu creta, cărușele ce treceau în pragul caselor — tot satul îl cunoștea. Acești trei tineri au continuat să deseneze fiecare cum se pricepea, ajutîndu-se însă unul pe altul. Se înțelege însă că numai cu 7 clase, fără nici o altă pregătire, fără îndrumarea necesară, munca le era în mare măsură o tîrosire a forțelor. Anul trecut, cînd organizația U.T.M. a luat inițiativa să creeze un club de artă plastică, s-a gîndit în primul rînd la ei. Tinerii Maria Lupu și Maria Căpraru, și tînărul Alexandru Borda au primit inițiativa cu deosebită însușire. Și pentru ca activitatea cercului să meargă de la început pe un făgaș bun, comitetul comunal U.T.M. a invitat un metodist al casei regionale a creației populare din Bacău să-i ajute. Acesta a ajutat cercul să-și alcătuiască un plan. Pe de o parte planul cuprindea metode și forme de studiu (erau indicate printre altele reviste, broșuri, cărți pe care membrii cercului să le studieze pentru a căpăta cit mai multe cunoștințe despre arta plastică) pe de altă parte erau prevăzute temele viitoarelor lucrări.

Membrii cercului s-au apucat de lucru. Au mers în documentare la G.A.C. din Rogoza, la Lunca Siretului, ba prin cîte locuri periodice metodicîi casei de creație vine la Corbască pentru a-i ajuta pe pictorii amatori. După un timp „elevii” săi au progresat. O dovadă gătoare: prezența lor într-o recentă expoziție „Sediul G.A.C. din Rogoza”, „În Lunca Siretului”, „Se impart avansurile în G.A.C.”, „Școala nouă din satul nostru”, „Port național în sat la noi”, sînt cîteva din titlurile tablourilor expuse de membrii cercului plastic din Corbască la expoziția regională de la Bacău. Admirînd aceste tablouri ale pictorilor amatori din acest sat, se gîndești încă odată la drumul pe care-l străbate azi satul. E o dovadă în plus că în societatea noastră socialistă fiecare din sat sau din oraș are nemurimare posibilități de a-și pune în valoare și de a-și cultiva aptitudinile creatoare. Încă ceva. Peste puțin timp la Corbască se va inaugura o gospodărie colectivă. Pictorii amatori din sat și ei vor contribui la înflorirea ei.

C. SLAVIC

Tînăra muncitoare Irina Motârșu de la Întreprinderea „Tehnică Textilă” din Capitală, fruntașă în producție, pregătește materia primă pentru prelucrat.

Foto: AGERPRES

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE „Cum folosiți documentarea tehnică”

În ziarul „Știința tineretului” nr. 3872, articolul intitulat „Cum folosiți documentarea tehnică” scris în urma unui raid-anchetă întreprins de redacție în două mari uzine: „Steagul Roșu” Brașov și „Electroprecizie” din Săcele, trata pe larg felul în care se ocupă cabinetele tehnice respective de procurarea materialului documentar, precum și felul cum acest material răspunde celor mai noi cerințe ale tehnicii moderne. Articolul publicat de multe din publicațiile de nivel mediu, editate de Institutul de Documentare Tehnică nu corespund întotdeauna cerințelor, problemelor și specificului uzinelor. Se așteaptă, de asemenea, atenția Institutului de

Documentare Tehnică cit și întreprinderilor surs menționate că trebuie luate măsurile cele mai eficiente pentru ca documentația tehnică să devină un ajutor prețios în munca fiecărui muncitor.

În răspunsul trimis redacției, Institutul de Documentare Tehnică arată că consideră juste cele semnalate, menționînd totodată și o seamă de măsuri în ceea ce privește lărgirea numărului de publicații de nivel mediu.

Astfel, spre deosebire de anul 1961 cînd au fost programate pentru apariție numai 96 de caiete de nivel mediu, pentru 13 meserii și ramuri, în anul viitor sînt prevăzute să apară 175 caiete pentru 25 meserii și ramuri.

De asemenea, au fost luate măsuri pentru publicarea a cît mai multe materiale documentare pe specificul întreprinderilor electrotehnice, mai ales pentru meseriile de strungar, frezor, lăcătuș, matrice etc. Se studiază, de asemenea, posibilitatea de a se publica mai mult material documentar pentru staționari și montori, meserii care au o pondere importantă în întreprinderile electrotehnice.

Pentru viitor, Institutul de Documentare Tehnică, se menționează în scrisoarea de răspuns adresată redacției — și-a propus să întărească legăturile cu ministerele și instituțiile centrale spre a îmbunătăți în continuare oferta lucrărilor și a le apropia cît mai mult de nevoile producției.

În încheiere, I.D.T. mulțumește ziarului pentru ajutorul dat și își propune ca pe viitor materialul documentar editat să răspundă și mai mult cerințelor actuale.

„Încercare de definiție pentru termenul birocrație”

Sub acest titlu a apărut în numărul 3890 al ziarului „Știința tineretului” un foleton în care erau redat amănunțit necazurile tînărului mecanic Iie Bădescu de la Filatura „Dacia” din Capitală (precum și ale altor colegi ai săi) care de 10 ani de zile este trimis de la o școală la alta pentru ca să obțină diploma de absolvire a Școlii profesionale nr. 7 „Metal” — București.

În ultimă instanță el s-a adresat biroului pentru evidența diplomelor din Ministerul Învățămîntului și Culturii care i-a răspuns că o s-o declare pierdută această diplomă pe care de altfel el n-o primise. În concluzie, folletonușul cerea să se ia toate măsurile și să se elibereze de

urgența celor în drept diplomele de absolvire.

Școala profesională de ucenici „Republica” din Capitală unde se află arhiva fostei școli nr. 7 „Metal” ne trimite o scrisoare de răspuns în care după ce face un istoric destul de lung al unor școli profesionale, al foștilor directori și secretari, inovată de necazurile pînăcînt tinerilor absolvenți, ne comunică în încheiere răspunsul: „Școala „Republica” a făcut o adresă la Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru a da răspunsul convenit în vederea eliberării diplomelor de studii pentru absolvenții anului 1959—1961 de la fosta Școală profesională nr. 7 „Metal”.

Școala „Republica”, „mulțumește pentru critica adusă, considerînd-o justă”.

P. S. — Ulterior am fost informat telefonic că s-a obținut aprobarea de la Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru eliberarea diplomelor de studii.

GH. NEAGU
I ISAHIA

Pentru oțelăria patriei

Pe lîngă munca depusă în vederea îndeplinirii și depășirii planului de producție, tinerii de la Rafinăria Brazi, regiunea Ploiești, organizați în brigăzi utemiste de muncă patriotică, se întrec în colectarea metalelor vechi.

Astfel, aceste brigăzi au reușit să trimită în ultima vreme oțelării patriei 297.000 kg fier vechi și peste 20.000 kg fontă strînsă din incinta rafinăriei Brazi.

Munca de colectare a fierului vechi continuă.

S-au evidențiat în această activitate patriotică în mod deosebit tinerii din cadrul secției depozit-expediție și cei de la sectorul mecanic.

DUMITRESCU ION
operator

Trouș pe Valea Morarului din Bucegi

Foto: prof. V. ORZA

COLECTIVUL CLASEI

„Sîntem pe deplin conștienți de situația în care se află clasa noastră și simțim cum ne ară obrazii de rușine, de rușine de a fi scoteliți elevii unuia dintre cele mai slabe și mai nedisciplinate clase din școală. Ne exprimăm din adîncul sufletului regretul, că, prin rezultatele noastre slabe la învățatură și prin comportarea multor colegi dintr-un noi, am pătat renumele acestei școli, cunoscută ca o școală cu bune rezultate.”

Eleva care citește aceste cuvinte, este membră a colectivului clasei a VIII-a F, de la Școala medie mixtă nr. 39 din Capitală. Este, de fapt, o elevă indisciplinată. Lîngă ea se află cea mai bună elevă la învățatură, Monica Pilat și trei băieți, trei dintre cei mai disciplinați elevi ai clasei respective. Cu toții se găsesc în cabinetul direcției școlii. Directoroarea școlii, directorul adjunct și secretarul organizației U.T.M. ascultă atenți.

Cuvintele amintite sînt cuprinse într-o scrisoare adresată de colectivul clasei a VIII-a F conducerei școlii, scrisoarea prin care elevii acestei clase, în urma unei analize profunde a întregii lor activități și comportării, își tau un angajament solemn de îmbunătățire radicală a situației lor la învățatură și disciplină.

Dar să ne întorcem puțin la istoria acestei scrisori...

Cu două luni și mai bine în urmă am făcut cunoștință cu cei 34 de elevi ai acestei clase. Clasa abia se formase, elevii nu aveau mai mult de 14-15 ani, unii mai purtata încă la gît cravata roșie de pionier. Nici

unul nu putea fi de un colectiv al clasei. Acest colectiv abia de acum încolo trebuia să se formeze. La această clasă aveam să fiu diriginte. Nu știam nimic despre elevii mei. Nici elevii nu se cunoșteau între ei, decît grupuri, grupuri, după școlile în care fuseseră colegi. Faptul acesta a îngreunat munca dirigintei. În scurt timp, în clasă, în locul unui colectiv încheiat s'au format grupulețe de elevi care se comportau în mod diferit. Băieții, în general, aveau grupuri separate, fetele, de asemenea. De multe ori băieții se comportau urît față de colegile lor, le vorbeau necuviincios; alteori între ei se înfrîpau discuții care n-aveau nici o legătură cu școala, cu preocupările lor școlare.

Consecințele au început să se arate: note slabe în catalog, indisciplină în timpul orelor, lipsuri nemotivate de la școală.

Eram zilnic în mijlocul lor, zilnic discutam cu ei. De fiecare dată vinovății își luau angajamente, dar în cel mai scurt timp le uitau. „Construcția” mea nu înainta; încercam să înalț zidurile puterice, așezînd zilnic cîte o nouă cărămidă, dar simțeam că temelia nu era suficient de solidă. Nu era suficient că eu, dirigintele sau profesorii clasei îi criticam, încercam să le arătăm ce este rău în comportarea lor, dacă nu aveau asigurată o reacție combativă, promptă, a elevilor înșiși împotriva colegilor lor care dovedeau indisciplină, delăsare. Opinia clasei nu acționa...

Într-o seară, după consiliul pedagogic, am rămas în can-

celarie cu secretarul comitetului U.T.M. al școlii. Simțeam că sprijinul organizației U.T.M. îmi este neapărat necesar. Discuția cu secretarul U.T.M. a fost foarte rodnică. Împreună am ajuns la concluzia că în clasă sînt elevi foarte buni, care merită să devină utemisti. Organizația U.T.M. se va preocupa de ei să-i pregătească să devină utemisti, iar eu, ca diriginte, voi avea în ei cel mai bun sprijin. Așa s-a încheiat discuția noastră, atunci, în seara aceea.

Acum am în clasă șase utemisti, cei mai buni elevi. N-am să greșesc dacă, cînd semnez aici că aceștia, și încă vreo cîțiva elevi buni — care se pregătesc și ei să devină utemisti — au jucat un rol puternic în clasă. Așa cum mă sfătuisem cu secretarul U.T.M., acești elevi au format nucleul colectivului clasei. Le-am lăsat lor întreaga inițiativă, i-am lăsat să înțeleagă că poartă o mare răspundere pentru felul în care va evolua clasa, cum se vor comporta colegii lor. Aceasta i-a stimulat foarte mult. Au înțeles mai întii un lucru esențial: că a-și ajuta colegii nu înseamnă a le ascunde lipsurile, ci a le arăta întotdeauna, cu exigență, greșelile, a-i ajuta să se îndrepte. Colegii lor, indisciplinați sau delăsători, au început să simtă în clasă o altă atmosferă. Nu numai dirigintele le vorbea despre obligația de a învăța cu perseverență, despre datoria de a se

comporta demn, ci înșiși colegii lor de la bancă le cereau acest lucru. Opinia colectivului își spunea cuvîntul...

Nucleul de utemisti și elevi buni, care se formase în clasă, a luat asupra sa întreaga răspundere pentru învățatura și disciplina clasei. Și, din zi în zi, noi inițiativa ale acestor elevi vin să-mi confirme că colectivul poate face minuni cînd acționează principial, plin de grijă pentru membrii săi. Elevii buni, de curînd deveniți utemisti, mi-au făcut propuneri valoroase pen-

tr-u orelor educative, pentru organizarea unor acțiuni.

— Tovarășe diriginte, să discutăm în ora educativă despre disciplina conștientă și cum se realizează aceasta în clasa noastră.

Da, propunerea a fost foarte bună; referatul i-au făcut cîțiva elevi indisciplinați sub conducerea unui elev bun. Apoi s-a făcut propunerea să discutăm despre adevărata și falsă colegialitate, despre tovarășie. A fost organizată și o asemenea discuție.

— Gazeta noastră de perete poate contribui mai mult la îmbunătățirea activității clasei și a unor elevi, tovarășe diriginte!

Cum?

Și propunerile au venit. Ele au fost și înfrîntute.

Numeroase articole scrise la gazeta de perete, purtînd titluri ca: „Păremea mea față de situația pe care o am la învățatură”, „De ce am fugit

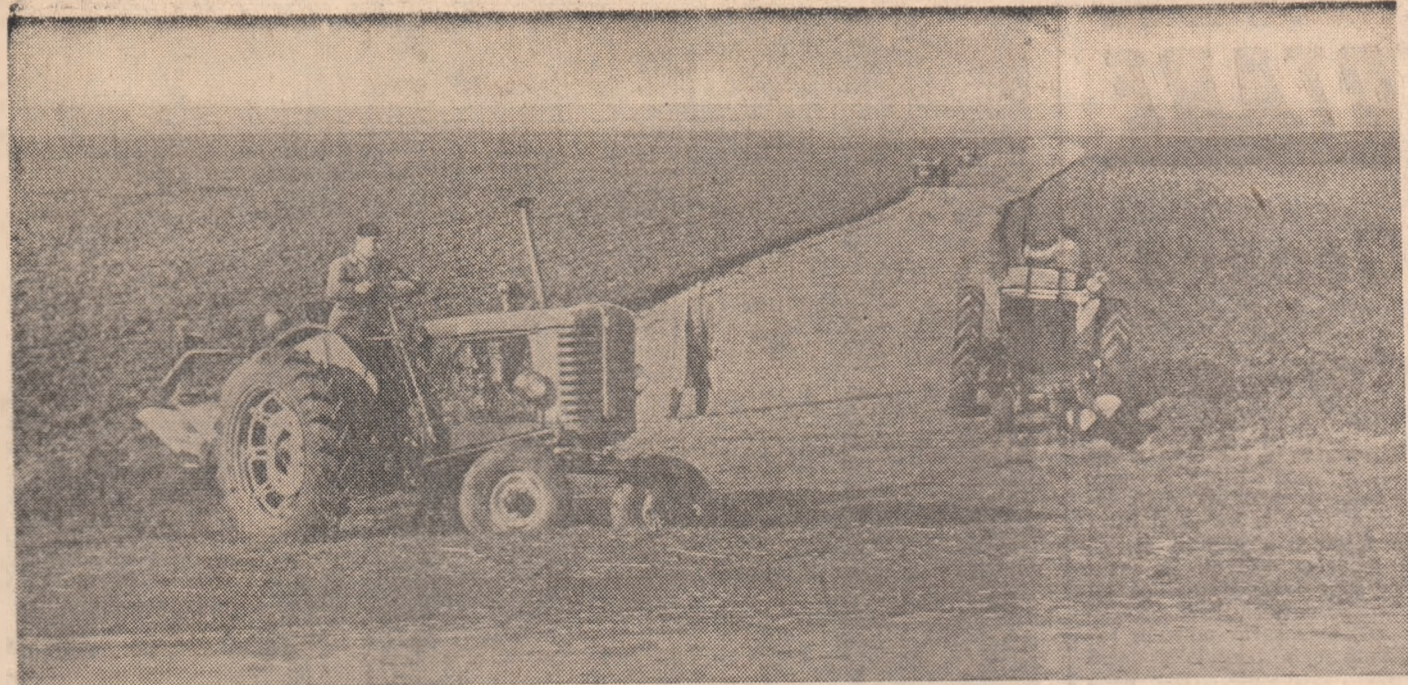
de la ore”, „Ce înseamnă o comportare civilizată față de colegii noștri și față de societate în general”, „Ce a însemnat pentru mine ședința din...” și altele, pe care le-au scris o serie de elevi cu abateri, la cererea colectivului clasei care a început să se închege, ca și cele în care clasa lua atitudine împotriva lor, caricaturile afișate la gazeta etc. — au avut un rol deosebit în schimbarea în bine a clasei.

La inițiativa cîtorva elevi s-a folosit și o altă metodă eficientă pentru stimularea criticii și autocriticii, pentru mărirea opiniei colectivului; ședințele fulger după ore pentru a analiza profund situația elevilor care manifestau indisciplină și delăsare. Pentru elevii slabi și nedisciplinați aceasta constituie un prilej de autoanaliză a comportării lor, de a da seama în fața colectivului, de ce nu-și fac datoria de elevi, de ce pătăzau numele clasei și al școlii, iar pentru elevii buni constituie o ocazie de a influența pe colegii lor, și a-i determina să pășească alături de ei.

Într-o asemenea ședință am avut posibilitatea să văd cum discutau despre adevărata și falsă colegialitate, despre tovarășie, cu lacrimi în ochi și cu glasul întretăiat de emoție, despre situația lor, cum și-au exprimat sincer regretul că au avut abateri, cum și-au manifestat hotărîrea de a se îndrepta neîntîrziat. Într-o asemenea ședință s-a născut și propunerea alcătuirii acestei scrisori deschise, prin care colectivul clasei se angajează în fața conducerei școlii să-și îndrepte total situația în care se află în prezent, și-

profesor GH. ȘOȚU

În întâmpinarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști

Un prețios schimb de experiență

7n sala Teatrului de stat din Brăila se adunaseră mai bine de 500 de colectivști. Erau reprezentanții celor 87 gospodării agricole colective din raion în care muncesc pentru a-și făuri o viață mai bună, mai îmbelsugată, peste 30.000 familii.

După prezentarea raportului, în cuvântul participanților la discuții s-a reliefat în mod deosebit faptul că, urmind îndemnul partidului, țăranii muncitori din raionul Brăila au pornit cu încredere pe drumul gospodăriei colective. Prin hărnicia lor, prin ajutorul permanent și multilateral acordat de stat colectivști își făuresc o viață din ce în ce mai bogată, mai înfloritoare. Iată câteva date semnificative prezentate la consfătuire. Până la sfârșitul acestui an, după datele preliminare, arena obștească a gospodăriilor agricole colective din raionul Brăila va ajunge la peste 200.000.000 lei, iar fondul de bază va întrece suma de 100.000.000 lei.

Obținerea acestor importante succese este urmarea firească a dezvoltării multilaterale a G.A.C. a creșterii șeptelului proprietate obștească, a extinderii culturilor irigate, a legumelor, plantelor tehnice și altele.

În cuvântul lui, tinărul colectivist Geană Radu din satul Esna a împărtășit participanților la consfătuire din experiența dobândită de el în obținerea unor recolte mari de porumb.

— Mi-aduc aminte, spunea el, că în anul 1956 fiind am discutat cu un reprezentant al unei firme americane, care ne vizita raionul acesta ne-a spus că noi nu vom putea obține niciodată o producție mai mare de 2.000 kg porumb boabe la hectar. Într-adevăr, atunci obținem producții mai mici. Noi i-am răspuns însă că vom obține cu mult mai mult față de ceea ce considerăm a fi limita. Și, într-adevăr, nu noi am fost cei ce s-au înșelat în calcule, ci el. Anul acesta am obținut de pe o suprafață de 15 ha o producție de 6.000 kg porumb boabe la ha, de pe alte 10 ha peste 5.000 kg boabe la ha, iar de pe restul până la 86 hectare pe care le-am avut înșămânțate cu porumb am obținut o producție medie de 4.200 kg boabe la ha. Se înțelege că în anul viitor ne vom strădui să obținem, în cultură neirigată, 5.000 kg porumb la hectar pe întreaga suprafață.

Din cuvântul participanților la această consfătuire a reieșit că un număr apreciabil de gospodării colective au realizat producții de peste 3.000-3.500 kg boabe la ha de pe toată suprafața cultivată iar de pe unele suprafețe producții de 4.500 kg porumb boabe

la ha. Așa, de pildă, au fost amintite gospodăriile colective „11 Martie” din satul Desirați, „9 Mai”-Tibănești și altele care au realizat producții de porumb de pe întreaga suprafață de peste 4.200 kg la ha.

Participanții la consfătuire au subliniat că la obținerea acestor rezultate o însemnată parte le revine tinerilor din gospodăriile colective, care, mobilizați de organizația U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, s-au străduit să obțină producții sporite de pe terenurile care le-au fost încredințate.

În consfătuire s-a subliniat și aportul adus de tinerii în dezvoltarea sectorului zootehnic, arătându-se că an de an tot mai mulți tineri la recomandarea organizațiilor U.T.M., merg să lucreze ca îngrijitori de animale. Aplicind regulile zootehnice înaintate, aceștia obțin de la animalele pe care le îngrijesc producții sporite, aducând pe această cale venituri mari gospodăriilor colective. Colectivștii din Sălcărau, de pildă, au arătat că sectorul zootehnic, unde lucrează mulți tineri, le aduce în fiecare an venituri foarte mari. Numai până la 1 noiembrie anul acesta, au încasat prin valorificarea produselor animalelor peste 1.100.000 lei. Despre acest lucru au mai vorbit și colectivștii din gospodăriile agricole colective din comunele Insurăței, Traianu, Căraia, Osamu și altele care anul realizarea veniturii din sectorul zootehnic de peste 1.000.000 lei.

Tinărul îngrijitor de animale, Neacșu Alexandru de la G.A.C. Griștea Roșie din comuna Insurăței, a împărtășit din experiența dobândită de el în întocmirea unor rații pentru animale după greutatea corporală și producția de lapte dată.

— Până în prezent, pe întreaga fermă noi am realizat o producție de 3163 litri lapte pe fiecare cap de vacă furajată, iar de la grupa pe care o am în primire o producție de 3404 litri lapte.

Vorbind despre rezultatele obținute, despre experiența bună acumulată, colectivștii au arătat că există mari posibilități pentru dezvoltarea în continuare a gospodăriilor colective, pentru continuarea lor consolidare economico-organizatorică.

Planul de perspectivă pe întreaga raionul pentru iarna aceasta și pentru anul viitor, dezbătut la consfătuire, prevede o serie de acțiuni mobilizatoare. Astfel, în viitorul an, pe raion de pe o suprafață de peste 10.000 de ha se prevede să se obțină o producție de 5000 kg porumb boabe la ha în cultură neirigată. În vederea realizării acestei producții consfătuirea a recomandat, printre altele, să se termine în

cel mai scurt timp transportarea și împărșirea pe acest teren a gunoului de grajd. La această acțiune o contribuție importantă o aduc și tinerii colectivști care, mobilizați de organizațiile de bază U.T.M., au organizat convoaie de atele, zile și decade record pentru transportul gunoului de grajd și pentru colectarea cenușei. De asemenea o preocupare deosebită a colectivștilor va fi punerea în valoare a unor terenuri neproductive sau slab productive.

În legătură cu dezvoltarea șeptelului proprietate obștească, măsurile prevăd completarea efectivelor de animale conform cifrelor de plan și aplicarea regulilor zootehnice în scopul creșterii producțiilor animalelor.

Toate măsurile prevăzute în planul de perspectivă, vor contribui din plin la continuarea dezvoltării economico-organizatorice a G.A.C. Ele vor fi pe deplin realizate pentru că au o bază reală.

Ultimul punct de pe ordinea de zi a consfătuirii l-a constituit alegerea a 30 de delegați din rindul țăranilor colectivști ai raionului Brăila care vor participa la consfătuirea pe țară.

T. OANCEA
Correspondentul „Științei tineretului” pentru regiunea Galați

Încă vreo câteva brazde și tractoriștii de la gospodăria agricolă de stat Mihăilești, regiunea București, vor putea spune bucurorii: arăturile adânci de toamnă au fost terminate!

Foto: AGERPRES

Informații

Cu prilejul Zilei independenței naționale a Finlandei, înscrieratul cu afaceri al Consiliului de București, Matti Pyykko, a oferit miercuri seara un cocteil în clădirea legăției.

Au participat tovarășii Ștefan Voitec, vicepreședintele al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, Ilie Murgulescu, Gogu Radulescu, Mihai Suder, ministri, Mihail Relea, Maria Rosetti, membri ai Consiliului de Stat, Ion Pas, Gheorghe Vasilechi, deputați în Marele Adunare Națională, reprezentanți ai conducerii unor ministere și instituții centrale, ofițeri superiori, academicieni, oameni de artă și cultură.

Au luat parte șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Cocteilul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

După o vizită de o săptămână în țara noastră, acad. Or-

Cu planul anual îndeplinit

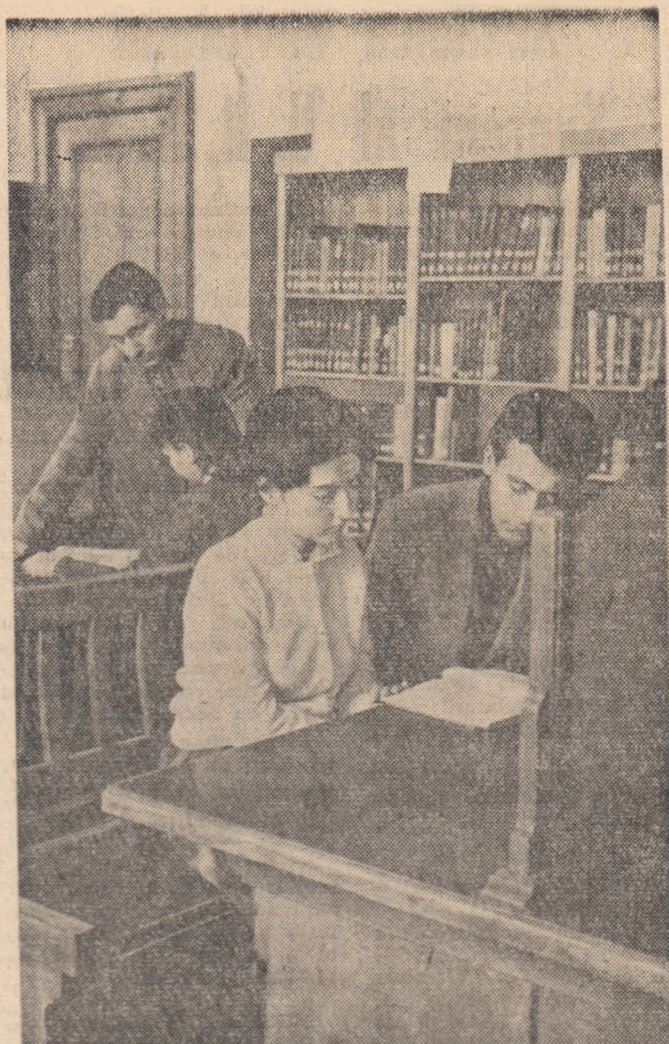
• 15 întreprinderi republicane și ale industriei locale din regiunea Suceava au îndeplinit planul anual la producția globală cu aproape o lună mai devreme. În cele 11 luni care au trecut din anul acesta în industria regiunii au fost date peste plan aproape 2.000 de tone mine-reu de mangan, 3.500 de tone de zahăr și alte produse. Preocupându-se îndeaproape de reducerea prețului de cost al produselor, colectivele de muncă din întreprinderile industriale și unitățile economice din regiune au realizat angajamentul anual de a obține economii suplimentare în valoare de 17.000.000 lei, în numai 10 luni.

• Colectivul secției 1 de furnale de la Combinatul siderurgic din Hunedoara și-a îndeplinit angajamentul anual de a da peste sarcinile de plan 12.000 de tone de fontă. Furnaliștii din această secție au realizat de la începutul anului economii suplimentare în valoare de 5.314.000 lei și au redus procentul de fontă declassată cu peste 60 la sută față de norma admisă.

Succesele furnaliștilor vin să completeze pe cele ale altor colective de siderurgiști din combinat care au realizat în numai 10 luni din acest an economii peste plan în valoare de 22.340.000 lei, depășind astfel angajamentul anual.

• Zilele trecute colectivul de muncă de la Autobaza de transport Brăila, autobază deținătoare a steagului de întreprindere fruntaș pe regiunea Galați, și-a îndeplinit planul anual de producție. În acest an, conducătorii auto, au pus un accent deosebit pe îmbunătățirea indicelui de utilizare a parcului de mașini. Astfel, prin mai bună utilizare a capacității autocamioanelor s-a reușit să se realizeze un coeficient de utilizare a capacității de 59 la sută față de 57,5 la sută cit era planificat. În acest fel s-au economisit în 11 luni peste 221.000 litri benzină.

Anul viitor planul de producție mară va fi sporit cu 42 la sută. Discuțiile care au loc în prezent, măsurile ce se stabilesc constituie garanția că muncitorii, inginerii și tehnicienii autobazelor își vor menține și anul viitor titlul de fruntași pe regiunea Galați.

În Biblioteca centrală universitară „Mihail Eminescu” din Iași.

Foto: AGERPRES

Tenis de masă

În turul doi al „Cupei campionilor europeni” la tenis de masă, echipa C.S.M. Cluj, câștigătoare primei ediții, va întâlni echipa P.S.V. Borussia Düsseldorf (R. F. Germania). Jocul se va desfășura la Cluj până la 13 ianuarie 1962.

Fotbal

Astăzi de la ora 14, pe stadionul Dinamo, amatorii de fotbal din Capitală vor avea prilejul să asiste la un interesant meci de selecție între două reprezentative ale țării. Din formații fac parte numeroși internaționali ca Voronec, Greabu, Nănculescu, Jenei, Constantin, Piricilă și alții.

Selecionata de fotbal a R. P. Ungare a sosit la Santiago de Chile unde își va începe turneul său în America de Sud. Jucătorii maghiari vor susține două meciuri în Chile, după care vor pleca în Columbia, Ecuador, Uruguay și Argentina. Lotul echipei maghiare cuprinde 17 jucători printre care Grosics, Dalnoki, Tichy, Albert, Fenivessy, Boszik etc.

Hochei

Peste cîteva zile va sosi în Capitală echipa secundă de hochei pe gheață a R. S. Cehoslovacie. Hocheiștii cehoslovaci vor evolua în zilele de 12 și 13 decembrie pe patinoarul artificial în compania primei selecționate a R. P. Romine.

După aceste două meciuri, hocheiștii romini vor pleca în turneu la Kiev.

Echipa de hochei pe gheață a U.R.S.S. a debutat cu o victorie în noul sezon internațional, învingind reprezentativa Suediei cu 2-1 (1-0; 1-1; 0-0).

Box

La 17 decembrie, în sala nouă cîrc de stat din Capitală va avea loc finala campionatului republican de box pe echipe care va pune față în față pe pugiliștii din burilor bucureștene Dinamo și Steaua. Cu acest prilej vor putea fi văzuți la lucru unii dintre cei mai buni pugiliști ai țării noastre. Din program se desprind întâlnirile: L. Ambrus-M. Dobrescu; N. Mindrea-S. Crăciun; I. Mihăilă-O. Baciu; M. Rinjeu-M. Dumitrescu și I. Astalos-Gh. Negrescu.

(Agerpres)

Cadru din filmul „Cazul Gleiwitz”.

„CAZUL GLEIWITZ”

Monstruasa provocare comisă de fasciști, prin înscenarea unui așa zis atac polonez, la postul de radio din Gleiwitz, pentru a justifica agresiunea hitleristă împotriva Poloniei, din septembrie 1939, n-a fost decît o verigă din lanțul unor asemenea acțiuni întreprinse de-a lungul deceniilor de militarism german. Este suficient să amintim de falsa telegramă de la Emms — cuprinzînd, chipurile, un ultimatum al francezilor — prin care Bismarck a justificat declanșarea războiului franco-german din 1870, sau de recentul Plan „Decco II” prin care militaristii de la Bonn prevedeau deslășuirea celui de-al III-lea război mondial prin înscenarea de către agenții din Vest a unei provocări în R.D. Germană. Dar proberul popular despre „ulciorul care nu merge de multe ori la apă” are aplicații și la istorie. Pooparele au înregistrat în memoria lor învățămintele trecutului și au dobîndit conștiința că ele au rolul determinant în orientarea mersului evenimentelor acestei istorii a lumii.

Și păstrîrea fasciștii, cu toate cămplimentele ei tragediei pe care le-a implicat, a fost o lecție zguduitoare pentru milioane de oameni.

Dar mai sînt, din păcate, unii care n-au înțeles destul învățămintele trecutului și se lasă înșelați, uneori prin aceiași mijloace și acțiuni, de către cei interesați să reînvie fascismul și odată cu aceasta, să deslășuie un nou măcel mondial.

„Cazul Gleiwitz” recenta realizare a cineaștilor din R.D. Germană este un film care înfățișează omenirii, cu o strictă autenticitate, prima din odioasele crime înfăptuite de fasciștii germani în anii celui de-al II-lea război mondial care ar fi trebuit să figureze în primul rînd în imensul act de acuzare rostit de reprezentanții popoarelor în procesul de la Nürnberg.

Conștiința de uriașă forță de mascatoare a faptelor relatate, creatorii filmului (scenariștii Wolfgang Kohlhaase și Günther Rükker; regizor: Gerhard Klein) s-au limitat la cit mai autentică lor reconstituire, subliniînd doar pe alocuri, prin metafore realizate în stil brechtian, unele semnificații și idei, cu o deosebită capacitate de generalizare. Tocmai această îmbinare a exactității documentaristice cu sintetizări artistice, ale unor fapte, conferă filmului valoarea unui document istoric și forța agitatorică a unui manifest antifascist și anti-războinic.

Sînt secvențe care reconstituie, pas cu pas, amănunțit și amănunțit, pregătirea și desfășurarea provocării de la Gleiwitz. Un deget apăsă de cîteva ori pe un buton. În fața șefului poliției secrete a Reichului a cărui figură n-o vedem — se succed diferiți agenți ai gestapoului care par marionete minuate de un demont. Se succed ordine precise și inva-

Este pregătită și pușca — de tipul celor folosite de poliția din Gleiwitz cu care deținutul va fi împuscat la locul acțiunii, pentru a putea fi acuzat de înțepirea ei.

Toate aceste fire ale monstruasei înscenări le ține în mîna un născut notoriu, cu bogate state de servicii în cluba gestapoului, obergruppenfăhrerul Naujocks. Dar pe „butonul” declanșator care apăsă însuși Führerul, A apăsă, și la 1 septembrie 1939, ora 5 și 45 de minute, armatele hitleriste au invadat Polonia. Pe treptele postului de radio din Gleiwitz a rămas un singur cadavru. Al antifascistului polonez. Dar la capitală îngrozitoare tragedii, începută atunci, omenirea a înregistrat 43 milioane de morți.

Acestea sînt faptele, de o covârșitoare forță demascatoare, relatate de film. Forța lor sporește însă prin acele metafore brechtiane, folosite cu mult discernămint de creatorii filmului. Montajul halucinant din scena în care Naujocks călătorește spre locul acțiunii, face ca trenul care strădelește spațiile, să semene cu un pumnal împîlnit de fasciști, în trupul omenirii. Strigății șșșșșș și convulsia tru-

pului deținutului polonez ucis pe treptele postului de radio (creație de neuitat, prin simplitatea și expresivitatea ei, a actorului de la „Berliner Ensemble”, Hilmar Thate) simbolizează chinurile tuturor celor 43 de milioane de morți care i-au urmat. În camera paznicului închisorii, unde este adus din lagăr de detenție polonez, pe o nopțieră care deasupra rămășițe de piine, un pahar cu alcool, un rest de salam, sare și prînz, ele un caiet cu foile soaice, pe paginile cărui sînt înșirate zeci de nume. Polonezul este dat în primire celui venit să-l transporte la Gleiwitz. O mîină, care abia a lăsat pe nopțieră salamul, apucă un creion și șterge un nume din caiet. Un gest obișnuit. Dar recunoști în el neșăderea și cinismul cu care mîini criminale asemenea celei de pe ecran, au curmat viețile a mii de nevinovați. O linie trasă cu creionul și un om a încetat să existe. Zguduitoare imagine a crimelor fasciste.

Filmul „Cazul Gleiwitz” este un document care reaminteste omenilor o pagină a istoriei contemporane pătată cu sînge, chemîndu-i să lupte pentru ca să nu mai fie nicîcînd reeditată.

ANA EREMIJA

Pe ecranele Capitalei noul film românesc Cînd primăvara e fierbinte

O producție a Studioului Cinematografic București

cu:

ERNEST MAFTEI, MIRCEA BAȘTA, EUGENIA BOSIN-CEANU, GHEORGHE NOVA, SANDU STICLARU.

Scenariul: D. Carabă, B. Meirovici, M. Săucan; Regia: Mircea Săucan; Imaginea: Costea Ionescu Tonciu; Muzica: Anatol Vieru.

Angajează:

Ingenieri, topometri, tehnicieni topometri.

Solicitanții se vor adresa la ÎNTRERINDEREA DE CONSTRUCȚII SIDERURGICE HUNEDOARA.

PETRE CRISTEA

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 decembrie, la Kremlin și-a început lucrările cea de-a 7-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. (a celei de-a V-a legislatură.)

In ședințe separate ale celor două camere — Sovietul Unirii și Sovietul Naționalităților — deputații au adoptat următoarea ordine de zi a sesiunii:

1. — Planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1962.
2. — Bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1962 și executarea bugetului de stat pe anul 1960.
3. — Proiectul de lege cu privire la bazele legislației civile și ale procedurii civile ale U.R.S.S. și ale republicilor uniune.
4. — Aprobarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 decembrie, la cea de-a 7-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., Vladimir Novikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice pe anul 1962.

In proiectul de plan se prevede creșterea continuă a puterii economice a statului sovietic, asigurarea unui ritm înalt de dezvoltare a industriei grele, întărirea continuă a capacității de apărare a țării, dezvoltarea accelerată a agriculturii, înfăptuirea unui sistem larg de acțiuni în vederea ridicării necentenite a nivelului de trai al poporului.

In anul viitor, a declarat V. Novikov, volumul produsului social total va crește în U.R.S.S. cu 26 miliarde ruble față de 1961.

Se proiectează ca în anul viitor producția de fontă să fie ridicată la 56 milioane de tone, producția de oțel la 76.900.000 de tone, iar producția de laminată la 59.200.000 de tone. Creșterea producției de metale ferose prevăzută pentru anul viitor reprezintă un record în întreaga istorie a dezvoltării metalurgiei noastre — a subliniat V. Novikov.

Parcul de mașini pentru metalurgia prelucrătoare a Uniunii Sovietice va număra la sfârșitul anului 1962 aproximativ 2.700.000 mașini-unelte și mașini de forță și presă, ceea ce va reprezenta aproximativ 90 la sută din parcul actual de asemenea utilaje din S.U.A.

Au fost repartizate importante investiții capitale pentru dezvoltarea industriei ușoare. In anul viitor, alocările destinate acestei ramuri vor crește cu aproape 34 la sută față de nivelul anului curent.

Potrivit planului pe 1962, volumul investițiilor capitale de stat în agricultură va crește cu 19 la sută în comparație cu anul curent și va fi cu aproximativ un miliard de ruble mai mare decât s-a prevăzut în planul septenial pentru anul 1962.

Sistemul nostru economic, a declarat Novikov, asigură de lucru întregii populații apte de muncă. In anul viitor numărul muncitorilor și funcțio-

narilor ocupați în economia națională va crește în comparație cu 1961 cu 2.460.000 oameni și se va ridica la 68.600.000 oameni.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: In raportul prezentat la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., Vasili Garbuzov, ministrul Finanțelor al U.R.S.S., a supus spre examinare Sovietului Suprem Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1962, care însumează la capitolul venituri 81,9 miliarde de ruble, iar la capitolul cheltuieli — 80,3 miliarde, astfel încât veniturile depășesc cheltuielile cu 1,6 miliarde de ruble. Vasili Garbuzov a comunicat că bugetul pe 1960 a fost executat la capitolul venituri în sumă de 77,1 miliarde, iar la cheltuieli în sumă de 73,1 miliarde (veniturile depășesc cheltuielile cu 4 miliarde de ruble).

Potrivit datelor preliminare, bugetul pe anul 1961 va fi executat la veniturile în sumă de 78,3 miliarde de ruble, iar la cheltuieli în sumă de 76,7 miliarde de ruble, veniturile înțelegând cheltuielile cu 1,6 miliarde de ruble.

V. Garbuzov a comunicat că, în 1962, este prevăzută sporirea creditelor pentru acordarea de ajutor economic țărilor socialiste precum și celor slab dezvoltate. Anul viitor, cu ajutorul creditelor sovietice, se vor construi peste hotare mai bine de 300 de întreprinderi industriale, obiective agricole și altele.

Noul buget prevede sporirea investițiilor în industrie, agricultură și a cheltuielilor pentru acțiuni social-culturale.

Constatări sumbre în Grecia

ATENA 6 (Agerpres). — BTA transmite: Federația Institutelor grece a trimis ministrului Invățământului un memorandum cuprinzând o serie de constatări sumbre cu privire la situația culturală din țară. Invățământul, se spune în memorandum, se află la un nivel îngrijorător. Problemele învățământului rămân nerezolvate cu ani și ca urmare a dezinteresului autorităților ele devin în mod inevitabil o piedică în dezvoltarea culturală. Grecia, patria științei și artei, se află în prezent pe ultimul loc din punctul de vedere al progresului general și este considerată a țară înapoiată.

Memorandumul atrage atenția asupra numărului insuficient de profesori, școli și materiale didactice, asupra situației materiale grele a institutorilor, nevoiți să sufere de foame, asupra încălcării legii învățământului gratuit de șase ani.

Constatări expuse sînt confirmate de știrile apărute zilnic în ziare cu privire la starea învățământului.

Greva generală în Republica Dominicană continuă

SANTO DOMINGO 6 (Agerpres). — Agenția U.P.I. transmite că la 6 decembrie guvernul condus de Balaguer a primit o puternică lovitură prin anunțarea demisiei ministrului Muncii, G. Marté. Potrivit agenției, acesta a refuzat să dea ordinul de punere în aplicare a legislației antimuncitorești împotriva participanților la greva generală, așa cum i-a cerut Balaguer.

„Greva generală, care a intrat la 6 decembrie în cea de-a 9-a zi, este totală” — relevă agenția. Spre diminea-

DE PESTE HOTARE

Conferința de la Geneva a celor trei puteri

GENEVA 6 (Agerpres) — TASS transmite:

La 5 decembrie, a avut loc sub președinția reprezentantului Angliei o ședință ordinară a Conferinței celor trei puteri în problema încetării experiențelor cu arma nucleară. Reprezentantul Uniunii Sovietice, S. K. Tarapkin, care a luat cuvîntul la ședință, a dat citire textului declarației guvernului sovietic în legătură cu tratativele cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară, iar apoi a răspuns la o serie de întrebări puse de reprezentanți ai puterilor occidentale în legătură cu propunerile prezentate de Uniunea Sovietică.

Reprezentantul U.R.S.S. a criticat propunerile puterilor occidentale cu privire la un așa-numit control internațional și la trimiterea unor echipe de inspecție pe teritoriile unor state străine. Trimiterea echipelor de inspecție, a spus

Cuvîntarea reprezentantului U. R. S. S., S. K. Tarapkin

S. K. Tarapkin, ar constitui un mod de a face spionaj pe teritoriul Uniunii Sovietice. Pentru a se înainta cu adevărat în direcția înfăptuirii sarcinii principale — dezarmarea generală și totală — guvernul sovietic a propus să se încheie chiar acum un acord corespunzător cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, sub apă și în spațiul cosmic, adică în regiunile în care exercitarea controlului nu implică greutăți tehnice serioase. Îndeplinirea acestor obligații ar putea fi controlată cu destulă siguranță în mijloacele tehnice naționale existente. In ceea ce privește exploziile subterane, după părerea guvernului Uniunii Sovietice stătele trebuie să-și asume obligația de a nu efectua asemenea experiențe pînă cînd nu vor cădea de acord asupra unui sistem de controlare a exploziilor în mediul subteran, ca parte integrantă a sistemului internațional de control asupra înfăptuirii programului de dezarmare generală și totală. Sistemul de control internațional preconizat de puterile occidentale, a arătat

reprezentantul U.R.S.S., că naștere unor suspiciuni care se ivesc în mod legitim în legătură cu vastele posibilități de folosire a acestui sistem în scop de spionaj. In cazul cînd s-ar ivi bănuiala că au fost efectuate explozii, problemele litigioase ar putea fi rezolvate prin consultări între țările interesate. Dar dacă statele occidentale vor accepta să semneze Tratatul cu privire la dezarmarea generală și totală, Uniunea Sovietică este dispusă să accepte orice sistem de control. Delegatul sovietic a dezmințit acuzațiile absurde ale reprezentanților puterilor occidentale că nu țările occidentale, ci Uniunea Sovietică ar fi încălcat cea dintîi moratoriul.

In timp ce la Geneva se purtau tratative cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară, a spus S. K. Tarapkin, Franța, care este o aliată a Statelor Unite și Angliei, a continuat să efectueze explozii atomice, iar Statele Unite ale Americii au făcut neînțelesă pregătiri pentru explozii subterane.

Reprezentanții occidentali la tratative au declarat că continuă să studieze propunerile sovietice pentru a le înțelege mai bine, dar că pînă în prezent guvernele lor nu și-au pregătit încă răspunsul la propunerile sovietice.

Următoarea ședință a Conferinței celor trei puteri va avea loc la 7 decembrie.

Iată-i pe membrii brigăzii lui Markovartov care au devenit binecunoscuți în Uniunea Sovietică datorită succeselor obținute pe șantierul hidrocentralului de la Bratsk.

Lucrările Congresului Sindical Mondial

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 6 decembrie, la Palatul Congreselor din Kremlin au continuat lucrările celui de-al V-lea Congres Sindical Mondial.

Au fost discutate rapoartele prezentate la 4 și 5 decembrie de Louis Salliant, secretar general al F.S.M., și Ibrahim Zakaria, secretar al F.S.M.

Primul a luat cuvîntul președintele Federației Muncii din insulele Mauriciu, Badri. El a chemat toate popoarele lumii să lupte împreună pentru lichidarea colonialismului, pentru pace pe pămînt.

Reprezentantul sindicatelor din Australia a făcut cunoscut că la ultimul congres din Australia s-a obținut o victorie importantă. A fost adoptată propunerea cu privire la schimburi reciproce de vizite între sindicatele australiene și sindicatele din Uniunea Sovietică, China populară și alte țări socialiste. Adversarii acestei propuneri au fost izolați.

Janos Bruty, secretar general al Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungaru, a subliniat că perioada care a urmat celui de-al IV-lea Congres Sindical Mondial se caracterizează mai ales prin victoriile obținute de lagarul socialist în domeniul economiei, politicii, culturii, științei și tehnicii.

Valter Quitto, secretar al Uniunii Sindicatelor din Martinica, a vorbit amănunțit despre lupta oamenilor muncii din țara sa, care trăiește „într-o mizerie îngrozitoare”. El a arătat că sindicatele din Martinica aprobă ideea creării unei centrale sindicale unice a Martinicii.

Reprezentantul sindicatelor din Basutoiland, a consacrat o mare parte a cuvîntării sale problemelor unității oamenilor muncii. „Această unitate este în prezent o necesitate atât de imperioasă încît trebuie să dăm imediat urmări divergențelor noastre”, a spus el.

Referindu-se la politica C.I.S.L., care se erijează în apărător al capitalismului, Ignacy Loga-Sowinski, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Polonia, a declarat că nu poate exista nimic mai inconsistent decît poziția celor care apără o orînduire condamnată de istorie.

In numele delegației poloneze, I. Loga-Sowinski a spri-

jit propunerea cuprinsă în raportul lui Louis Salliant de a se spori ajutorul către oamenii muncii din Algeria. El s-a solidarizat, de asemenea, cu poziția F.S.M. în problema germană.

Din partea oamenilor muncii din Moscova, delegații la congres au fost salutați de Nikolai Kuzmin, strungar la Uzina „Krasnyi Proletari” din Moscova.

In numele delegațiilor la Congres, S. A. Dange, președintele ședinței, a mulțumit oamenilor muncii din Moscova pentru salutul adresat congresului.

Soici Hosoi, reprezentantul Federației naționale a muncitorilor feroviarilor din Japonia, a vorbit pe larg despre lupta oamenilor muncii din Japonia, pentru drepturile lor și pentru independența țării. El a spus că oamenii muncii din Japonia sprijină propunerile cu privire la dezarmarea generală și totală, la încheierea tratatului de pace german și la transformarea Berlinului occidental în oraș liber, demilitarizat.

Pătrunsă de spiritul internaționalismului proletar, a subliniat Habibu Bba, secretar al Federației Sindicatelor din Intreaga Africă, federația intenționează să-și lărgească lărgăturile cu toate forțele progresiste care luptă pentru libertate, dreptate, democrație și progres social. Federația Sindicatelor din întreaga Africă, a subliniat el, luptă pentru lichidarea definitivă și deplină a colonialismului, care este o rușine pentru omenire.

Delegații la congres au fost salutați de Mamadu Sissoko, secretarul general al Federației naționale a Sindicatelor din Mali, care nu este membru al F.S.M. însă menține strînse legături cu acesta.

Vorbitorul a declarat că F.N.S. din Mali protestează cu hotărîre împotriva activității C.I.S.L., principala forță scizionistă în mișcarea sindicală internațională.

Alegeri în Trinidad

PORT OF SPAIN 6 (Agerpres). — La 4 decembrie în fosta colonie engleză Trinidad au avut loc alegeri pentru Camera Reprezentanților. După cum transmite agenția Reuter partidul guvernamental, Partidul național popular, condus de actualul prim-ministru, Eric Williams, a obținut 20 din cele 30 de locuri în parlament. Partidul laburist de opoziție a obținut 9 locuri, iar ultimul loc urmează să fie repartizat în urma unor alegeri suplimentare care vor avea loc la 29 decembrie.

Trinidadul a făcut parte pînă de curînd din Federația Indiilor de vest care reunea un grup de 10 insule din Marea Caraibilor, aliate sub stăpînire Marii Britanii. La 23 aprilie 1961, primul ministru al Trinidadului, Eric Williams, a anunțat că țara lui se proclamă independentă. Cu prilejul mitingului, care a avut loc atunci la Port of Spain, capitala țării, mulțimea a surs constituita Federației Indiilor de vest împusă de Marea Britanie Trinidadului și tratatului anglo-american încheiat în 1941, care prevedea dreptul Statelor Unite de a instala baze militare pe teritoriul acestei insule.

Cu toate acestea guvernul englez a continuat să considere că federația mai există și, cu prilejul unei conferințe care a avut loc la Londra în vara acestui an, a anunțat că va acorda „independență” Federației Indiilor de vest la 31 mai 1962.

Trupele O. N. U. au început operațiuni militare împotriva separatistilor katanghezi

Se dau lupte în centrul orașului Elisabethville

LEOPOLDVILLE 6 (Agerpres). — Ordinul dat de secretarul general provizoriu al O.N.U. U. Thant, la Leopoldville prin care Suren Linnér, reprezentantul O.N.U. în Congo, a primit „miza liberă” pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate, reprezintă un pas înainte spre punerea la punct a separatistilor katanghezi.

Purtătorul de cuvînt al secretariatului general provizoriu al O.N.U. a declarat că, potrivit informațiilor primite din partea reprezentantului O.N.U. în Congo, Linnér, la 5 decembrie trupele O.N.U. au început operațiuni militare în Katanga. Jandarmeria katangheză, comandată de belgieni, a blocat drumurile și înlocuit soseaua dintre aeroportul și orașul Elisabethville. Pe șosea au fost amplasate mașini blindate, tunuri, mitraliere. La 4 decembrie reprezentantul O.N.U. în Katanga, Smith, a avut o întrevedere cu Kimba, reprezentantul lui Chombe, și i-a cerut să ordone dezblocarea acestor șosele. Kimba a promis că va lua mîsurile în această privință. El a afirmat că în dimineața zilei de 5 decembrie drumurile vor fi dezblocate, iar jandarmii vor fi retrași în cazărmi și a cerut totodată ca comandamentul O.N.U. să nu se amestece. In dimineața zilei de 5 decembrie s-a constatat însă că drumuri-

le nu numai că nu au fost dezblocate, dar au sosit noi întăriri ale jandarmeriei katangheze. Atunci, forțele armate ale O.N.U. au făcut uz de arme, ceea ce a dus la cură-

durnuri care domină șoseaua ce duce spre aeroport și în cartierul unde se află comandamentul O.N.U., comunică agenția Reuter.

La 6 decembrie luptele s-au extins spre centrul orașului, trupele O.N.U. folosind blindate. S-au înregistrat 12 morți și mai mulți răniți.

Acțiunea comandamentului O.N.U. a creat confuzie în rândurile colonialiștilor. In timp ce ambasada S.U.A. la Leopoldville a dat publicității o declarație în care susține acțiunea, ministrul de Externe englez, lordul Home, nu și-a asumat asumarea în declarațiile făcute în Camera Lorilor. El a declarat după cum anunță agenția U.P.I., că Anglia consideră că folosirea forței împotriva lui Chombe „strică mai mult decît face bine în Congo”.

„Trupele O.N.U. au angajat lupte cu forțele katangheze pe străzile și în împrejurimile Elisabethville”, transmite corespondentul agenției United Press International, în timp ce agenția Reuter — făcînd bilanțul zilei de 5 decembrie — apreciază numărul morților la 40.

In cursul nopții de 5 spre 6 decembrie, luptele au continuat. „Luptele au avut loc în cartierele din nord-vestul orașului, la încrucișarea de

șosele dintre aeroport și Elisabethville.

„Trupele O.N.U. au angajat lupte cu forțele katangheze pe străzile și în împrejurimile Elisabethville”, transmite corespondentul agenției United Press International, în timp ce agenția Reuter — făcînd bilanțul zilei de 5 decembrie — apreciază numărul morților la 40.

Adresîndu-se primului ministru, ziarul scrie: „Acestea nu sînt povești și nici născociri, ci rezultatul conducerii unor elemente descompuse care de ani de zile jefuiesc bogățiile țării și nu fac decît să promită oamenilor reforme”.

In numele delegației poloneze, I. Loga-Sowinski a spri-

ere această invitație. Data vizitei va fi stabilită de comun acord ulterior.

MOSCOVA. — La 6 decembrie, ambasadorul Finlandei la Moscova, Eero A. Vuori, a dat o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Finlandei — cea de-a 44-a aniversare a proclamării independenței acestei țări. La recepție au participat N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian și alte persoane oficiale, precum și diplomați și ziariști străini.

WASHINGTON. — După cum anunță agenția Asociației Pres, subminiul atomic american „Scamp” și-a pierdut elicea în cursul unor manevre efectuate în largul coastei americane a oceanului Pacific. Submarinul a trebuit să fie remorcat pînă la șantierul de reparatii de la Mare Island, în apropiere de San Francisco.

Consecințe ale mizeriei și șomajului

Intr-un articol intitulat „Mizeria și șomajul au adus poporul la disperare”, ziarul „NAHID” prezintă tabloul înspăimîntător al mizeriei și privațiunilor în care se zbat masele de oameni ai muncii din Iran.

„Numai săptămîna trecută, scrie ziarul, 45 de oameni din Teheran au încercat să-și pună capăt zilelor. Un bolnav care nu a fost primit în spital a murit la poarta spitalului”.

Adresîndu-se primului ministru, ziarul scrie: „Acestea nu sînt povești și nici născociri, ci rezultatul conducerii unor elemente descompuse care de ani de zile jefuiesc bogățiile țării și nu fac decît să promită oamenilor reforme”.

In numele delegației poloneze, I. Loga-Sowinski a spri-

PE SCURT PE SCURT PE SCURT

BONN. — La 5 decembrie A. A. Smirnov, ambasadorul U.R.S.S. în R.F.G., a făcut o vizită cancelarului federal Adenauer și i-a remis declarația guvernului sovietic în problema încetării experiențelor cu arma nucleară. Ambasadorul sovietic și cancelarul Adenauer au conferit despre probleme care interesează cele două părți.

LONDRA. — William Luchlan, organizatorul național al Partidului Comunist din Marea Britanie, a informat că în luna noiembrie în partid s-au înscris 495 de noi membri.

NEW YORK. — Conducătorul delegației Republicii Populare Ungare la O.N.U. l-a invitat din partea guvernului R. P. Ungare pe U. Thant, secretar general provizoriu al O.N.U., să viziteze Ungaria. U. Thant a acceptat cu plă-

Victime ale discriminării rasiale în S. U. A.

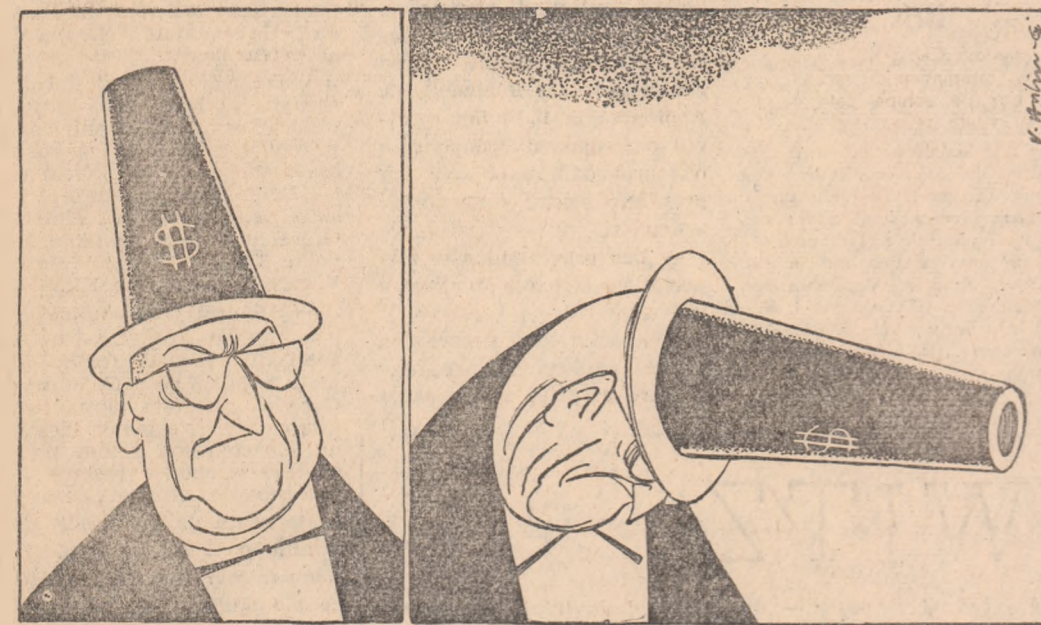
Trei din fiecare cînd rezultatele unei anchete efectuate de Institutul de educație internațională. Din totalul de 1.533 de studenți africani de la universitățile americane un număr de 1010 au răspuns la întrebările anchetatorilor. Din aceștia 77 le

vest-germani o bună afacere. Forța lor de muncă costă foarte ieftin, deoarece sînt angajați pentru cele mai scăzute salarii. Și nu numai atât. Ziarul „Il Tempo” scria că patronii pretind acestor muncitori „să plătească o amendă de 60 de mărci, cînd se desface contractul de muncă, indiferent dacă este sau nu vinovat”. Este limpede că în acest mod ei se află cu totul la chereumul patronilor. In al doilea rînd acești muncitori pot fi folosiți oriunde. Și mai ales în domeniul construcțiilor militare. Muncitorii italieni pot fi văzuți muncind la construcții de aerodromuri militare, la bazele pentru lansarea rachetelor, la fortificații și buncăre anti-aeriene.

Relatările ziarelor italiene sînt primite cu interes deosebit în Germania occidentală. Din două motive. Într-întîi pentru că această categorie de oameni ai muncii constituie pentru fabricanții

șă, în urma răspîndirii zvonului că Balaguer ar fi demisionat, populația capitalei a ieșit în străzi pentru a-și manifesta bucuria. Poliția a deschis din nou focul, rîndind o fetiță de 13 ani.

Agenția Prensa Latina relatează că Federația studenților dominicani a dat publicității o declarație în care respinge orice încercare de formare a unui guvern din care să facă parte sprijinitorii ai regimului lui Trujillo și condamnă în același timp intervenția străină făcîșă în afacerea internă ale Republicii Dominicane.

Departamentul de Stat al S.U.A.: — În fața independenței Republicii Dominicane... ...imi plec capul
Desen de V. VASILIU

„Locuința” lor: barăcile fostului lagăr al morții

mpînși de mizeria din țara lor, în anul din urmă, 300.000 de italieni au emigrat în Germania occidentală. Soarta lor este însă tristă. Despre felul cum trăiesc ei relatează, chiar cu lux de amănunte, ziarul burghez italian „IL TEMPO”. Să-i dăm cuvîntul.

„In regiunea Stuttgart se află aproximativ 70.000 de muncitori italieni, care trăiesc în barăci unde chiar și aerul

tirnă în permanență amenințarea cu concedierea”. In continuarea reportajului se dă un exemplu concret al condițiilor în care se zbat acești muncitori italieni. „La societatea „Gawag und Roder” lucrează zidari care locuiesc în barăci umede, dorm pe saci de paie, fără cerceafuri și acoerții cu

Soarta tragică a muncitorilor italieni din Germania occidentală

cirpe, plătind pentru așa-zisa ospitalitate 20 de mărci pe lună.”

Nu numai ziarul „Il Tempo” a relatat condițiile scandaloase în care sînt puși să trăiască muncitorii italieni în Germania occidentală. Săptămînalul italian „IL LAVORO” a descris și el într-un lung repor-

taț soarta chinută a acestor muncitori italieni. Trimisul acestei reviste a poposit în Dachau anulul 1961. Ce a găsit în fostul lagăr al morții?

„In barăci, care aparțineau cîndva S.S.-ului, locuiesc oameni, ai căror copii se joacă de-a leagănul pe grăziul de fier care ducea la crematoriul! Iar în barăcile în care erau înghesuți altădată deportații trăiesc acum muncitori italieni, spanioli, greci, dintre care mulți își au azi și familiile. In camerele unde domnesc un miros îngrozitor, se găsește în fiecare, 4 sau 5 familii la un loc.”

Aceștia sînt doar cîteva fapte relatate de la fața locului despre soarta amară a acestor oroposiți muncitori. Și nu întîmplător acești muncitori sînt primii cu brațele deschise tocmii în Germania occidentală. Din două motive. Într-întîi pentru că această categorie de oameni ai muncii constituie pentru fabricanții